

ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΑ, Ε'

I. Τὰ βιβλιοδετικὰ ἐργαλεῖα τῆς Ἱερᾶς μονῆς Δουσίκου (Πίν. 1-20)

Μὲ τὴ μονὴ Δουσίκου μὲ συνδέει εἰκοσαετής ἐρευνητικὴ (καὶ λατρευτικὴ) σχέση, ιδίως μὲ τὰ χειρόγραφα, ἔντυπα καὶ ἔγγραφα τῆς βιβλιοθήκης της, τὰ δόποια ἔδωσαν ἀφθονού λίγια σὲ ἐπιστημονικά μου δημοσιεύματα (μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡ διδακτορική μου διατριβή).¹ Ή πρώτη μου ἐπίσκεψη ἔκει ἔγινε τὸν Ἰούνιο τοῦ 1974 μὲ πρόσκληση τοῦ τότε Τρίκκης καὶ Σταγῶν, καὶ τώρα Σταγῶν, κυρίου Σεραφείμ. Ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτο μου ἐπιστημονικὸ δημοσίευμα, «Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Δουσίκου» ('Ἐπετηρίς Ἐταιρείας Στερεοελλαδικῶν Μελετῶν 5 (1974-1975) 403-426), προέρχεται ἀπὸ τὶς ἔρευνές μου στὸ Δουσίκο.

Στὸ πρῶτο μου αὐτὸ δημοσίευμα, σ. 408, ἔγραφα καὶ τὰ ἔξης: «Εἰς τὴν μονὴν σώζονται ἐπίσης τὰ ἐργαλεῖα τοῦ βιβλιοδετικοῦ τῆς ἐργαστηρίου, μὲ τὰ δόποια ἐστάχωσε πλείστους κώδικας ὁ Γεράσιμος Δουσικιώτης (μέσα ΙΘ' αἰ.). ὡς μὲ ἐπληροφόρησεν ὁ καθ. κ. Λ. Πολίτης, ἐφωτογράφησε ταῦτα ἐπὶ τόπου ὁ καθ. κ. Κ. Θ. Δημαρᾶς ὅλιγα ἔτη πρὸ τοῦ Β' Παγκ. Πολέμου». Συμπληρώνω τώρα ὅτι στὴ μονὴ Δουσίκου ὑπάρχουν ἀντίτυπα χαλκογραφίας τοῦ Ἀγίου Βησσαρίωνος μὲ τὴν ἔνδειξη «Ἀφέρωμα Κ. Θ. Δημαρᾶ» (φωτογραφία τῆς ἀδημοσίευτης χαλκοτυπίας βλ. ἐδῶ, πίν. 1).

Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς μετέπειτα ἐπισκέψεις μας, τὸν Σεπτέμβριο 1978, ὁ εἰδικὸς φωτογράφος κ. Λεωνίδας 'Ανανιάδης φωτογράφισε τὰ βιβλιοδετικὰ ἐργαλεῖα: εἶναι αὐτές οἱ 18 φωτογραφίες ποὺ δημοσιεύονται ἐδῶ γιὰ πρώτη φορά, ἐκτὸς ἀπὸ τέσσερις, τῶν πινάκων 2, 4, 9 καὶ 11, ποὺ πρωτοδημοσίευσε ὁ Δημήτριος Ζ. Σοφιανός («Ἴστορικὸ σχόλια σὲ ἐπιγραφές, ἐπιγράμματα, χαράγματα καὶ ἐνθυμήσεις τῆς μονῆς Δουσίκου. Συμβολὴ στὴν ἴστορία τῆς μονῆς», *Μεσαιωνικὰ καὶ Νέα Ἐλληνικά* 1 (1984) πίν. ΚΘ'-ΛΒ', πβ. καὶ σσ. 61 καὶ 63).² Ο γράφων, ἀλλὰ καὶ ὁ φίλος Δ. Ζ. Σοφιανός, ἔχει δημοσιεύσει ἀρκετὲς ἐργασίες μὲ θέματα προερχόμενα ἀπὸ τὴ μονὴ Δουσίκου.

Οἱ φωτογραφίες ἔκτοτε παρέμεναν ἀνάμεσα στὰ «χαρτιὰ τοῦ συρταριοῦ», ὥστου νὰ βρεθεῖ καιρός γιὰ τὴ μελέτη τοῦ θέματος. «Ομως, πρόσφατες συζητήσεις μὲ τοὺς φίλους ὅμοτέχνους Δ. Ζ. Σοφιανό, Μέμο Τσελίκα, Μαρία Πολίτη καὶ Κρίτωνα Χρυσοχοΐδη μὲ ἔπεισαν ὅτι ἡ δημοσίευσή τους ἐπείγει.

Προχωρῶ λοιπὸν στὴ δῆμοσίευση τῶν φωτογραφιῶν, δίνοντας μόνο στοιχεῖ-
ώδη βιβλιογραφία γιὰ ὅποιον θὰ ξήθελε νὰ ἀσχοληθεῖ εἰδικὰ μὲ τὸ θέμα, στὸ
ὅποιο δὲν προτίθεμαι νὰ ἐπανέλθω. Δημοσιεύονται ἐπίσης δύο φωτογραφίες
ἀπὸ μικροζυγαριές ἀκριβείας, μὲ τὰ σταθμά τους, ποὺ φυλάσσονται μαζὶ μὲ
τὰ βιβλιοδετικὰ ἔργαλεῖα.

Τὸ θέμα «βιβλιοδετικὰ ἔργαλεῖα» εἶναι ἔνα βασικὸ καὶ πολὺ ἐνδιαφέρον
κεφάλαιο τῆς μεγάλης ἐνότητας τῆς κωδικολογίας «σταχώσεις ἐλληνικῶν χει-
ρογράφων καὶ ἐντύπων», ποὺ δυστυχῶς ἀκόμα περιμένει τὸν εἰδικὸ συστημα-
τικὸ ἔρευνητή του. Τίποτε δὲν ἔχει γραφεῖ γιὰ βιβλιοδετικὰ ἔργαλεῖα (ἀναφε-
ρόμαστε πάντοτε στὸν χῶρο τοῦ ἐλληνισμοῦ) καὶ ἀγνοῶ κατὰ πόσον τὸ θέμα
ὑφίσταται ὡς κωδικολογικὴ ἔρευνα διεθνῶς. Ἀλλὰ εἶναι γνωστὸ στοὺς εἰδι-
κοὺς ὅτι γενικῶς γιὰ θέματα σταχώσεως τῶν βιβλίων πολὺ λίγα ἔχουν ad hoc
γραφεῖ.

Γιὰ τὶς σταχώσεις τῶν κωδίκων τοῦ Δουσίκου ἔχει κάνει μία μικρὴ ἀνα-
φορὰ ἡ Μαρία Σακελλαρίδη-Πολίτη, «Μαρκιανὸς τλήμων καὶ ἀμαθῆς γρα-
φεὺς τῆς μονῆς Δουσίκου», Ἀφιέρωμα στὸν Καθηγητὴ Λίνο Πολίτη, Θεσσα-
λονίκη 1978, σ. 44 καὶ σημ. 12.

‘Ο ἐνδιαφερόμενος γιὰ τὶς σταχώσεις τῶν χειρογράφων μπορεῖ νὰ ἀναζητή-
σει τὴν παλαιότερη βιβλιογραφία στὸ εἰσαγωγικὸ σημείωμα τοῦ ‘Αγαμέμο-
νος Τσελίκα στὸ δῆμοσίευμα «Συναγωγὴ βιβλιοδετικῶν διακοσμητικῶν θεμά-
των σὲ ἐλληνικὰ χειρόγραφα καὶ παλαιὰ ἔντυπα», Δελτίο τοῦ Ἰστορικοῦ καὶ
Παλαιογραφικοῦ Ἀρχείου MIET 6 (1988-1992), ‘Αθῆνα 1994, σσ. 647-8.
Στὴ βιβλιογραφία αὐτὴ νὰ προστεθοῦν καὶ τὰ ἀκόλουθα:

‘Αθανασίου Δ. Κομίνη, Πατμιακὴ Βιβλιοθήκη, ἥτοι νέος κατάλογος τῶν
χειρογράφων κωδίκων τῆς Ιερᾶς Μονῆς Ἅγιου Ιωάννου τοῦ Θεολόγου Πά-
τμου, Τόμος Α’, κώδικες 1-101, ἐν ‘Αθήναις 1988, σ. ιη’ καὶ σημ. 17.

Λίνου Πολίτη, Κατάλογος χειρογράφων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονί-
κης, ἐπιμέλεια-συμπληρώσεις Π. Σωτηρούδη - A. Σακελλαρίδου-Σωτηρούδη,
Θεσσαλονίκη 1991, σσ. ιθ'-κβ'.

Y. Devaux, *Histoire du livre, de la reliure et du métier de relieur au fil des
siècles*, Technorama, Paris 1983.

Ἐπίσης, στὸ δίτομο ἔργο *Paleografia e Codicologia Greca. Atti del II Collo-
quio internazionale* (Berlino - Wolfenbüttel, 17-21 ottobre 1983), a cura di Die-
ter Harlfinger e Giancarlo Prato con la collaborazione di Marco D'Agostino e
Alberto Doda. Tomo I-Testo, Tomo II-Tavole, Edizioni dell'Orso, Alessandria
1991 [Τορίνο], ὑπάρχουν τὰ ἀκόλουθα δημοσιεύματα:

Guy Petherbridge, “Sewing structures and materials: a study in the exami-
nation and documentation of Byzantine and Post-byzantine bookbinding”, Tomo
I, σσ. 363-408 καὶ Tomo II, φωτ. 1-17 στὶς σσ. 201-209.

Dominique Grosdidier de Matons, “Nouvelles perspectives de recherche sur

la reliure byzantine", Tomo I, σσ. 409-430 (χωρὶς φωτ. στὸν Tomo II. Μελέτη χρήσιμη βιβλιογραφικὰ μὲ ὅλη τὴν ὥστε τὴν 1983 βιβλιογραφία).

Joseph A. M. Sonderkamp, "Zu einigen Einbanden in der Bibliothek des Katharinenklosters", Tomo I, σσ. 431-439 καὶ Tomo II, φωτ. 1-8 στὶς σσ. 213-220.

II. Οι ἔντυπες ἀκολουθίες τῆς μονῆς Δουσίκου (Πίν. 21-37)

Καταγράφονται ἐδῶ οἱ ἔντυπες ἀκολουθίες ποὺ ἔντόπισα στὴ βιβλιοθήκη τῆς μονῆς. "Οσες ἀκολουθίες εἰναι ἀβιβλιογράφητες καταγράφονται ἀναλυτικότερα: γιὰ τὶς ὑπόλοιπες δίνεται ἀπλὴ παραπομπὴ στὴ σελίδα καὶ τὸν ἀριθμὸ τῆς γνωστῆς βιβλιογραφίας τοῦ Louis Petit, *Bibliographie des acolouthies grecques*, Bruxelles 1926 <Société des Bollandistes, Subsidia Hagiographica, 16>. "Εχει ληφθεῖ ὑπόψη καὶ τὸ δημοσίευμα τοῦ Κρίτωνος Χρυσοχοΐδη, «Συμβολὴ εἰς τὴν βιβλιογραφίαν τῶν ἑλληνικῶν ἀκολουθιῶν τοῦ L. Petit», *Ἐρανιστής* 12 (1975) 195-211.

'Η καταγραφὴ δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ἔξαντλητική, διότι ἡ βιβλιοθήκη τῶν ἔντυπων τοῦ Δουσίκου εἰναι ἀταξινόμητη. 'Οπωσδήποτε ἔχει γίνει μεγάλη προσπάθεια ἀπὸ τὴν τωρινὴ ἀδελφότητα γιὰ τὴν ἀσφάλεια καὶ τακτοποίηση τῶν βιβλίων, ἀπομένει ὅμως νὰ γίνει ἡ ἐπιστημονικὴ καταλογράφησή τους.

1. Ἀθανάσιος ὁ ἐν Μετεώρῳ

[1908], Petit σ. 19 ἀρ. 3.

2. Ἀντώνιος ὁ Ἀθηναῖος

1776, Petit σ. 10.

3. Ἀντώνιος Βερροίας

Μηνὶ Ιανουαρίῳ ιζ' ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Νέου, καὶ θαυματουργοῦ τοῦ ἐν Βερροίᾳ, νῦν Πρῶτον Τυπωθεῖσα Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ναούντ Θαυματουργοῦ. Τοῦ ἐν τῷ Λιβανίσκῳ Διαβόλεως κειμένου. Κατὰ μῆνα ὠκτώβριον ἀψιμέστη.

4. Ἀντώνιος Βερροίας

1806, Petit σ. 11 ἀρ. 1.

5. Ἀχίλλιος Λαρίσσης

1745, Petit σ. 1 ἀρ. 1.

6. Βενιαμίν ὁ ἐν Περσίᾳ

Ἀκολουθία μεγαλομάρτυρος Βενιαμίνου διακόνου τοῦ Πέρσου [ ] ἐξ ἀρχαίου κώδικος τῆς [ ] Μεγίστης Λαύρας [ ] 1937, ἐν Βόλῳ. πβ. Εὔστρατιάδου Ἀγιολόγιον σ. 79-80.

7. Βησσαρίων Λαρίσσης (ἀκέφαλο).

8. Βησσαρίων 1800, Petit σ. 29 ἀρ. 5.

9. Βησσαρίων 1846, Petit σ. 29 ἀρ. 6.

10. Βησσαρίων Λαρίσσης

'Ακολουθία ἑορτάσιμος τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ κτίτορος τῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Μεγάλων Πυλῶν τῆς κοινότερον καλούμένης Δουσίκου. Ἡ προσετέθη καὶ κανὼν παρακλητικὸς πρὸς τὸν "Ἄγιον ὑπὲρ τῶν εὐλαβῶν Χριστιανῶν. 'Εξαντληθεισῶν τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδόσεων, ἐκδίδεται πληρεστέρᾳ ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τοῦ Πανοικογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Συμεῶνος Τσανοπούλου Ἡγουμένου Ἱερᾶς Μονῆς Δουσίκου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προγενεστέρων ἐκδόσεων. 'Ἐν Ἀθήναις 1938.

11. Γεράσιμος Κεφαλληνίας (ἀκέφαλο)

12. Γεράσιμος Κεφαλληνίας

Βίος καὶ Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου ἀσκητοῦ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνίᾳ. Ψαλλομένη τῇ 16ῃ Αὐγούστου καὶ τῇ 20ῇ Ὁκτωβρίου. Πασῶν τῶν προτέρων ἐκδόσεων ἔξαντληθεισῶν, ἐκδίδεται νῦν κατὰ κοινὴν παράκλησιν τῶν εὐσεβῶν Κεφαλλήνων. [Προνοίᾳ μὲν καὶ εὐλογίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κεφαλληνίας κ. Δαμασκηνοῦ, δαπάνῃ τε καὶ ὀφελείᾳ τοῦ ἱερατικοῦ Ταμείου τῶν ἐνδεῶν ιερέων Κεφαλληνίας, ἐπιμελείᾳ δὲ καὶ ἐπιστασίᾳ τοῦ αἰδ. Οἰκονόμου Γερασίμου Χ. Ποταμιάνου Δ. Θ.]. 'Ἐν Ἀθήναις Τύποις: Συνοδινοῦ καὶ Καβαλλιεράτου, 1931.

πβ. Petit σ. 97 ἀρ. 19· ἵσως ἡ ἐκδόση τοῦ 1931 νὰ είναι ἀνατύπωση αὐτῆς τοῦ 1925.

13. Γεράσιμος ὁ ἐν Μακαριωτίσσῃ ἢ Μακρηνίτζῃ τῆς Δημητριάδος 1820, Petit σ. 98 ἀρ. 1.

14. Γεώργιος ὁ ἔξ Ιωαννίνων (ἀκέφαλο)

πβ. Petit σ. 90-91 καὶ Χρυσοχοΐδη, σ. 200.

15. Γεώργιος ὁ Κωδωνᾶς

Κανὼν Παρακλητικὸς τοῦ Ἅγιου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Κωδωνᾶ καὶ τὰ τῆς εὐρέσεως τῆς πανσέπτου αὐτοῦ εἰκόνος κατὰ τὴν νῆσον Πρίγκηπον. Ἐκδεδομένα πρὸς ὄφελος τῆς Μονῆς. 'Ἐν Ἀθήναις, 1881. Τύποις «Παλιγγενεσίας».

16. Δαμιανὸς ὁ νέος

1805, Petit σ. 55 ἀρ. 1 (2 ἀντίτυπα).

17. Διονύσιος Αιγίνης

1738, Petit σ. 63 ἀρ. 1.

18. Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης

1894, Petit σσ. 62-63 ἀρ. 3.

19. Διονύσιος ὁ ἐν Ὁλύμπῳ

1757, Petit σ. 71 ἀρ. 3.

20. Ἐλευθέριος ἱερομάρτυς

- 1784, Petit σ. 74 ἀρ. 1.
21. **Ἐρασμος ὁ ἐν Ἀχρίδι**
Petit σ. 79 (πβ. Petit σ. 43).
22. **Εὐφημία μεγαλομάρτυς**
1857, Petit σ. 80 ἀρ. 2 (2 ἀντίτυπα).
23. **Θεοδώρα ἡ βασίλισσα**
1812, Petit σ. 275 ἀρ. 2.
24. **Ιερομάρτυρες πεντεκαίδεκα Τιθεριουπόλεως**
1741, Petit σ. 184 ἀρ. 1.
25. **Ιωάννης ὁ Βλαδίμηρος** (ἀκέφαλο)
1690, Petit σ. 121 ἀρ. 1 (2 ἀντίτυπα).
27. **Κλήμης ἀρχιεπίσκοπος Ἀχριδῶν**
1742, Petit σ. 42 ἀρ. 1.
28. **Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς**
1814, Petit σ. 48 ἀρ. 1.
29. **Μανουὴλ καὶ Ιωάννης νεομάρτυρες ἐν Σφακίων**
'Ακολουθίαι τῶν ἀγίων ἐνδόξων νεομαρτύρων Μανουὴλ καὶ Ιωάννου τῶν ἐκ Σφακίων Κρήτης ποιηθεῖσαι ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ὑπὸ Γερασίμου μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.
'Ἐκδίδονται προνοίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Λάμπης καὶ Σφακίων Ἰσιδώρου, 'Αθῆναι 1964.
30. **Μαρία Θεοτόκος**
'Ακολουθία εἰς τὸ "Αξιον ἔστιν.
1854, Petit σ. 151 ἀρ. 27 a.
31. **Μαρία Θεοτόκος ἡ Μυρτιδιότισσα**
1744, Petit σ. 167 ἀρ. 42 a.
32. **Μαρία Θεοτόκος ἡ Προυσιώτισσα**
1896, Petit σ. 175 ἀρ. 46 d.
33. **Ακολουθία εἰς τὴν σύναξιν τῆς Ἱερᾶς καὶ Θεομητορικῆς Εἰκόνος τῆς ἐν τῷ Πυρσῷ (Αὔγ. κβ').**
34. **Μόδεστος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων**
'Αγιορειτικὴ Βιβλιοθήκη" ἀρ. 3-4. 'Ακολουθία τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Μοδέστου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. Γραφείσης τῷ ἀψέβ' διὰ χειρὸς Κυρίλλου ιερομονάχου. Σταλείσης δὲ ἡμῖν πρὸς ἐκτύπωσιν ὑπὸ τοῦ Μοναχοῦ τῆς ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὁρει τοῦ "Αθω Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Μεγίστης Λαύρας Σπυρίδωνος Λαυριώτου ἱατροῦ. Νῦν τὸ πρῶτον τύποις ἐκδίδοται ὑπὸ Σωτηρίου Ν. Σχοινᾶ. Δεκέμβριος 1936. 1936 'Ἐκδοτικὸς Οἶκος Σωτ. Ν. Σχοινᾶ. 'Ἐν Βόλῳ.
35. **Μόδεστος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων. Δεκεμβρίου ἡ' Μνήμη τοῦ ἀγίου ιερομάρτυρος Μοδέστου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Τρίκκαλα, τυπογρ. «Αναγέννησις» 1905.**

36. **Ναούμ** (ἀκέφαλο) πβ. Petit σ. 43.
37. **Ναούμ ὁ θαυματουργός**
1740, Petit σ. 201 ἀρ. 1.
38. **Νεκτάριος και Θεοφάνης οἱ Ἀφαράδες**
1815, Petit σ. 203 ἀρ. 2.
39. **Νικόδημος Βελαγράδων**
1709, Petit σ. 210 ἀρ. 1.
40. **Νικόλαος νεομάρτυς ὁ ἐκ Μετζόβου**
1757, πβ. Petit σ. 215 ἀρ. 1 (ὅπου ὅμως ὁ Petit δίνει χρονολογία αψεζ').
1767 και ὅχι αψεζ'. 1757. Σημείωσε ὅτι ὁ τίτλος και τῶν δύο γράφει «νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα» (2 ἀντίτυπα).
41. **Νικόλαος ὁ νέος**
1736, Petit σ. 211 ἀρ. 2.
42. 1791, Petit σ. 211 ἀρ. 3.
43. **Παρασκευὴ ὁσιομάρτυς**
«Ἄγιορετικὴ Βιβλιοθήκη». "Ετος Α'. 'Αριθ. 12. 'Ακολουθία τῆς ἀγίας και ἐνδόξου ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς. Μετὰ λόγου ἐγκωμιαστικοῦ και Παρακλητικοῦ Κανόνος εἰς αὐτήν, πρὸς δὲ Παρακλητικὸν Κανόνα εἰς τὸν ἄγιον Παντελεήμονα. 'Αντιγραφεῖσα ἐξ ἀρχαίου Κώδικος τῆς ἐν τῷ ἀγίῳ "Ορει "Αθώ Ιερᾶς Μονῆς τῆς Μεγίστης Λαύρας ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Σπυρίδωνος Λαυριώτου Ιατροῦ. Νῦν τὸ πρῶτον τύποις ἐκδιδοται ὑπὸ Σωτηρίου Ν. Σχοινᾶ. Αὔγουστος 1937. 1937 'Εκδοτικὸς οἶκος Σωτ. Ν. Σχοινᾶ. 'Εν Βόλῳ.
44. **Πατέρες ἐπτάριθμοι Βουλγαρίας** (ἀχρονολόγητο)
πβ. Petit σ. 231. Διαφορετικὸ ἀπὸ τὸ τοῦ Legrand, BH, XVIII s., I, σ. 286.
45. **Ραφαήλ, Νικόλαος και Ειρήνη**
'Ακολουθία και Παρακλητικὸς Κανὼν τῶν ἀγίων και ἐνδόξων νεοφανῶν μάρτυρων Ραφαήλ και Νικολάου και τῆς ἀγίας Παρθενομάρτυρος Ειρήνης τῶν ἐν Θερμῇ τῆς Λέσβου. 'Εποιήθη ἐν 'Αγίῳ "Ορει ὑπὸ Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου 'Υμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησίας. 'Εκδοτικὸς Οἶκος «Αστήρ» 'Αλ. & Ε. Παπαδημητρίου. 'Οδὸς Λυκούργου 10. 'Αθῆναι 1964.
46. **Σεραφείμ Φαναρίου**
1745, Petit σ. 251 ἀρ. 2.
47. 1802, Petit σ. 252 ἀρ. 4.
48. **Σπυρίδων ὁ θαυματουργός**
1755, Petit σ. 258 ἀρ. 10.
49. **Συμεών ὁ ἀνυπόδητος**
1764, Petit σ. 271 ἀρ. 1.
50. **Τρύφων ὁ θαυματουργός**

’Ακολουθία τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος τοῦ θαυματουργοῦ ψαλλομένη τῇ α' Φεβρουαρίου. Συνεπληρώθη καταρτισθεῖσα τελεία ὑπὸ Γερασίμου Μοναχοῦ Μιχραγιαννανίτου, τῇ αἰτήσει Ἰωακείμ μοναχοῦ διαμένοντος ἐν τῷ κατὰ τὴν Κερασιὰν τοῦ Ἀγιωνύμου “Ορους” Ἀθω, Κελλίω τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Παρ’ οὖ τύποις ἐκδίδοται. ’Εν Βόλῳ. ’Εκ τοῦ τυπογραφείου Σωτ. Ν. Σχοινᾶ 1933.

51. Χαραλάμπης ὁ θαυματουργός

1748, Petit σ. 35 ἀρ. 4.

III. Σημειώσεις τοῦ Παναγιώτη Νικούσιου στὸ χφο Cambridge, University Library, Additional 1880.20

(Πίν. 38-39)

Σύμφωνα μὲ τὶς ἐνδείξεις τοῦ *Répertoire* τοῦ Richard (RR) στὴν Πανεπιστημιακὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Cambridge σώζονται 193 ἑλληνικὰ χειρόγραφα, ἐπὶ συνόλου 407 ποὺ βρίσκονται στὶς λοιπές βιβλιοθῆκες τῆς πόλης. 101 χειρόγραφα περιγράφονται στὸν παλαιὸν κατάλογο ὑπὸ H. R. Luard (RR 261), καὶ ἔλλα 90 περιγράφονται ἀπὸ τὴν Patricia Easterling, «Hand-List of the Additional Greek Manuscripts in the University Library, Cambridge», *Scriptorium* 16 (1962) 302-323 (RR 261a). Τέλος, νεώτερες ἀποκτήσεις χειρογράφων περιγράφονται ἀπὸ τὴν P. E. Easterling, «Greek Manuscripts in Cambridge: Recent Acquisitions by College Libraries, the Fitzwilliam Museum and Private Collectors», *Transactions of the Cambridge Bibliographical Society*, vol. IV. 3, 1966, σσ. 179-191.

Μὲ τὴν εὐκαιρία μιᾶς παραμονῆς μου στὸ Cambridge ἐρεύνησα κάποια χειρόγραφα ποὺ περιγράφονται ἀπὸ τὴν Easterling (RR 261a). Σ' ἔνα μικρὸ χειρόγραφο ἐντόπισα μερικές αὐτόγραφες σημειώσεις τοῦ Παναγιώτη Νικούσιου ἀντιγράφω τὴν περιγραφὴν κατὰ τὴν Easterling, δ.π., σ. 315:

«Additional 1880.20 (F. 1) Marcus Eugenicus, Ἐπιστολὴ πρὸς Λατίνους καὶ ἑτέρους σχισματικούς, beg. τοῦτο τὸ σύμβολον; (f. 1v) Gennadius Scholarius, κατὰ Λατίνους, beg. κατὰ τῆς τῶν Λατίνων καινοφωνίας; (f. 5) extract from Marcus Eugenicus, letter to George of Methone; (f. 5^v) John Bishop of Citros, Chapter 12; (f. 6) Germanus, reply to Pope Gregory, τί ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, beg. [τ]ὰ κοινὰ πατρὶ καὶ πνεύματι; (f. 9) a note on the tetragrammaton, followed by notes on events in Crete 1459-1575.

Written by Panagiotis ὁ Βυζάντιος in 1667: ὅτε μετὰ τοῦ Βεζιράζεμ εἰς Κρήτην ἤλθε (f. 9, with notes about Crete in this period).

Tischendorf, 1876.

Paper, 150 × 104 mm., 9 ff..»

‘Ο βιβλιογράφος Παναγιώτης ὁ Βυζάντιος περιλαμβάνεται στὴν πολύτιμη καταγραφὴ τῶν Λίνου Πολίτη καὶ Μαρίας Πολίτη, «Βιβλιογράφοι 17ου καὶ 18ου αἰώνα. Συνοπτικὴ καταγραφή», Δελτίο τοῦ Ἰστορικοῦ καὶ Παλαιογραφικοῦ Ἀρχείου MIET 6 (1988-1992), Ἀθῆνα 1994, σ. 595, μὲ μόνη παραπομπὴ στὸ ἐν λόγῳ χειρόγραφο τοῦ Cambridge, ἀπὸ τὴν περιγραφὴ τῆς Easterling.

Τοῦτο σημαίνει ότι τὸ χειρόγραφο τοῦ Cambridge μᾶς διασώζει τὸ μόνο γνωστὸ αὐτόγραφο τοῦ Παναγιώτη. "Οτι αὐτὸς ὁ Παναγιώτης ὁ Βυζάντιος εἶναι ὁ διερμηνευτὴς τῆς Πύλης Παναγιώτης ὁ Νικούσιος φαίνεται ἀπὸ τὴ φράση τοῦ φ. 9 «Ταῦτα ἔγραψεν ὁ κύριος παναγιώτης ὁ βυζάντιος ὃτε μετὰ τοῦ βεζιραζέμ, εἰς κρήτην ἤλθε:» καὶ τὴ χρονολογία 1667. 'Ως Παναγιώτης ὁ Βυζάντιος ὄνομάζεται καὶ σὲ ἐπιστολὴ τοῦ Εὐγενίου Γιαννούλη, βλ. παρακάτω.

Τὴν παλαιότερη βιβλιογραφία γιὰ τὸν Νικούσιο βλ. στὴ διατριβὴ τοῦ Βασ. Βλ. Σφυρόερα, *Οἱ Δραγομάνοι τοῦ Στόλου*. 'Ο θεσμὸς καὶ οἱ φορεῖς, 'Αθῆναι 1965, σ. 17 σημ. 1. Νεώτερη βιβλιογραφία βλ. στὴν ἑργασία τοῦ Σ. Κ. Ζερβοῦ, «Οἱ ἐπιστολογραφικὲς σχέσεις τοῦ Εὐγενίου Γιαννούλη τοῦ Αἰτωλοῦ μὲ τὸν Παναγιώτη Νικούσιο καὶ τὸν Ἀλέξανδρο Μαυροκορδᾶτο τὸν ἔξ ἀπορρήτων κατὰ τὰ τέλη τοῦ IZ' αἰώνα», *A'* 'Αρχαιολογικὸ καὶ 'Ιστορικὸ Συνέδριο Αἰτωλοακαρνανίας, 'Αγρίνιο, 21-22-23 Οκτωβρίου 1988, Μνημειακὴ κληρονομιά καὶ ίστορία τῆς Αἰτωλοακαρνανίας, Νομαρχία Αἰτωλοακαρνανίας, ΣΤ' 'Εφορεία Προϊστορικῶν καὶ Κλασικῶν 'Αρχαιοτήτων 1991, σσ. 386-397, ίδιως σ. 389 σημ. 21. 'Ο Νικούσιος ὑπῆρξε ὁ πρῶτος δραγομάνος τῆς Πύλης (1661-1673) μὲ διάδοχό του τὸν Ἀλέξανδρο Μαυροκορδᾶτο (1673-1709), ἐνῶ μέχρι τὸ 1666 ἦταν καὶ διερμηνέας τῆς αὐστριακῆς πρεσβείας. 'Ὑπῆρξε συμμαθητὴς τοῦ Εὐγενίου Γιαννούλη στὸ σχολεῖο τοῦ Μελετίου Συρίγου. 'Ο Γιαννούλης ὄνομάζει τὸν Νικούσιο «Παναγιώτη τὸν Βυζάντιο», βλ. *Εὐγενίου Γιαννούλη τοῦ Αἰτωλοῦ Ἐπιστολές*. Κριτικὴ ἔκδοση. 'Ἐπιμέλεια Ι. Ε. Στεφανῆς καὶ Νίκη Παπατριανταφύλλου-Θεοδωρίδη, Θεσσαλονίκη 1992, σ. 167 στίχ. 30.

'Ο Παναγιώτης Νικούσιος ἔλαβε μέρος στὴν πολιορκία καὶ ἀλώση τοῦ Χάνδακα. 'Απὸ ἑκεῖ ἔστειλε καὶ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Εὐγένιο Γιαννούλη, ἀναδημοσιευμένη ἀπὸ τὸν Σ. Κ. Ζερβὸ στὴν παραπάνω ἑργασία του, σ. 393. 'Η ἐπιστολὴ αὐτὴ στὴν ἔκδοση τῶν Στεφανῆ καὶ Παπατριανταφύλλου-Θεοδωρίδη, σσ. 517-518, χρονολογεῖται μὲ ἔρωτηματικὸ στὰ 1668, καὶ ἔχει ὡς ἔξης:

Τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ Εὐγενίῳ τῷ διδασκάλῳ Παναγιώτης εῦ πράττειν.

Διατείνει μέχρι τοῦδε ὁ ἐν Κρήτῃ πόλεμος κατατρύχων ἡμᾶς ὅτι μάλιστα πολιορκούμεθα γάρ οἱ πολιορκοῦντες καὶ ὑστεροῦμεν τῶν ἀναγκαίων, ὃν οὐ πρὸς χρείαν μόνον ἀλλὰ καὶ εἰς τρυφὴν οἱ ἐν Χάνδακι εὔποροῦσι κοίλαις καὶ φορτίδησι νησὶν ὑπὸ τῆς Αύσονίτιδος ἐπικουρίας συχνάς λαμβάνοντες. 'Ο δ' ἥμῶν κρατῶν ἐς Τέμπη τὰ Θεσσαλικὰ καὶ παρὰ Πηγειοῦ ροάς τὸ ὑπῆρχον κατατρύχων καὶ σπαράττων οἴεται σκιῷ μόνῃ Ἐνετοὺς καταπλήξειν. Δεδμεθα τῶν σῶν εὐχῶν, πάτερ τίμε· παρὰ δὲ τοῦ κομιστοῦ τὰ καθ' ἡμᾶς ἀκούση πιστότατα· ἵσθι καὶ ἐν οἷς γέγραφας ἐπιμελῶς διακειμένους, ἐν οἷς δὲ γράφοις

ὅλη ψυχῆ ἐπιμελησομένους διηγήσεται· ἔρρωμένος καὶ εύδαιμονῶν διαβιώης,
θαυμάσιε.

‘Απὸ τοῦ ἐν Χάνδακι στρατοπέδου †, αχοδ’ † Σεπτεμβρίου ε’.

Εἰς τοὺς δρισμούς τῆς Παναγιώτης δραγουμάνος.

‘Ακολουθοῦν οἱ αὐτόγραφες σημειώσεις τοῦ Παναγιώτη Νικούσιου ἀπὸ
τὸν κώδικα τῆς Πανεπιστημιακῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Cambridge, Additional
1880.20, φ. 9 γ-ν:

φ.9

Π 7 Π

‘Αλλ’ ἀπορήσειεν ἂν τις λέγων τοῦ τετραγραμμάτου τούτου ὄνο-
ματος διατί τὸ β’ ὅν καὶ δ’ ὅν στοιχεῖον τὸ Π, τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν
εἴδους, ἀλλ’ ἵσως εἴποι τὶς διὰ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ υἱοῦ. τὸ
γὰρ πρῶτον στοιχεῖον τὸ Ι τὸν π(ατέ)ρα σημαῖνον διὰ τὸ
ἀπλοῦν καὶ ἀγέννητον, τὸ δὲ δεύτερον Π τὸν υἱόν. ὡς πρῶτον
μετὰ τὸν π(ατέ)ρα ἐν τῇ ἀπαριθμήσει, τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ δ’ ὅν
τίθεται πασιδήλως προλέγων τοῦ υἱοῦ τὴν β’ αν γέννησιν ἐκ τῆς
ἀπειράνδρου καὶ θεοτόκου μαρίας.

ὁ παναγιώτης.

Ταῦτα ἔγραψεν ὁ κύριος παναγιώτης ὁ βυζαντιος ὅτε μετὰ τοῦ
Βεζιραζέμ, εἰς κρήτην ἤλθε:

‘Εδόθη ὁ πρῶτος πόλεμος εἰς τὸ κάστρον τῆς κρήτης, (ὑπὸ τοῦ
ἄνοθεν βεζιραζέμ), μαῖου, ιε’.

1667

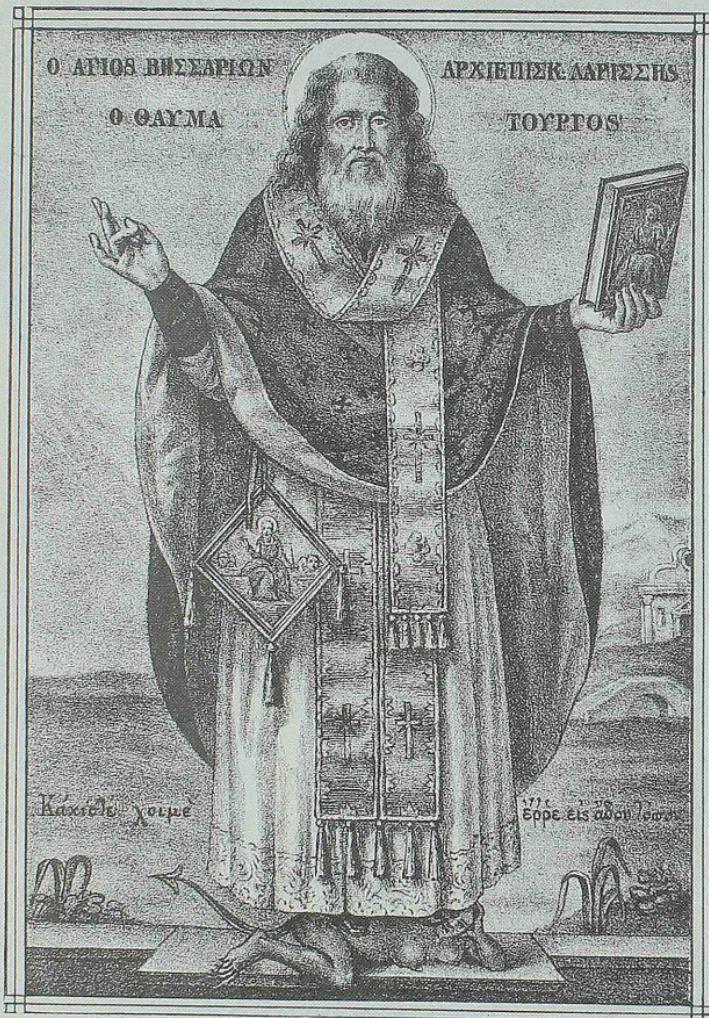
ἐκυρίευσε ὁ τούρκος τὴν κρήτην αὐγούστου ιε’. 1669.

ὑπὸ τοῦ καπετάνιου γενεράλε φρατζιέσκου μορηζήνη.

- φ.9v 1459· ἐπῆρεν τὸν μισθρά: 1U70 - τὴν εὔριπον·
 1478· ἔκαμ ἀγάπην μὲ τοὺς βενετίκους· 1499, ἐπαρεδόθη ἡ ἐπακτος.
 1508· ἐγένετο ὁ μέγας σεισμὸς εἰς τὴν κρήτην· μαῖου 29:
 1522· ἐπάρθη ἡ ρόδος - ἐπολεμεῖτο μῆνας ε’: καὶ ἡμέρας· ιθ.
 1566· ἐπάρθη ἡ χιος· τὸ μέγα σάββατον· ἀφεντεύοντος τοῦ σουλτάνου
 σουλεϊμάνη:
 1570· ἐπάρθη ἡ κύπρος· σεπτεμβρίου· 8
 1571· ἤλθεν ἡ ἀρμάδα τοῦ τούρκου εἰς τὴν σοῦδα, ἰουνίω μηνί, καὶ
 ἡχμαλώτευσε πολλούς, καὶ ἔκαυσε καὶ τὸ ρέθεμνος:

- 1571· ἔχαλάσθη ἡ ἀρμάδα τοῦ τούρκου ὑπὸ τῶν βενετίκων καὶ τοῦ ἴμπερατόρου· ἥσαν τῶν χριστιανῶν κάτεργα· 200 καὶ τοῦ τούρκου 300:- εἰς τά, 1φ72, ἐφάνηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, στ(αυ)ρ(ὸ)ς δι' ἀστέρων.
- 1572· ἐφυγεν ἡ ἀρμάδα τοῦ τούρκου, τὴν ὁποίαν εἶχεν σεντιάδη ἡ ἀρμάδα τῶν χριστιανῶν, εἰς τὸ πόρτον τῆς μοθόνης· εἶχεν ὁ τοῦρκος τότε κάτεργα 200 / πασᾶς ὁ λούτζαλης:
- 1573· ἔκαμαν οἱ βενέτικοι ἀγάπην μὲ τὸν τοῦρκον, ματῶ μηνί: δίδοντάς του τζικίνια, χιλιάδας, τριακοσίας· εἰς τὸν χρόνον τοῦτον ἥλθον πολλοὶ σολτάδοι εἰς τὴν κρήτην, καὶ ἔκαμαν πολλαῖς ἀστιάις, καὶ σασιναμέντα ἀναρίθμητα·
- 1φ7δ· ἐπῆγεν ὁ τοῦρκος κόντρα τοῦ ὅργος, καὶ ἐπήρεν του τὸ τούνεζι· καὶ τὴν γουλέτα μὲ πολλὴν αἰματοχυσίαν·
- 1φ75· ἥλθεν εἰς τὸ νησὶ τῆς Κρήτης ντζενεράλες, κύριος μονοκράτωρ, ἵσκωβος φουσκαρίνος· ὁ ὀποῖος ἔκαμε πολλαῖς ὄρδινισις καὶ τάξεις εἰς τὴν κρήτην, οἷαι οὐκ ἐγένοντο πώποτε· αἱ ὀποῖαι στέκονται ἔως σήμερον· ἥγουν εἰς τὰ 1667: αἰωνία του ἡ μνήμη:-

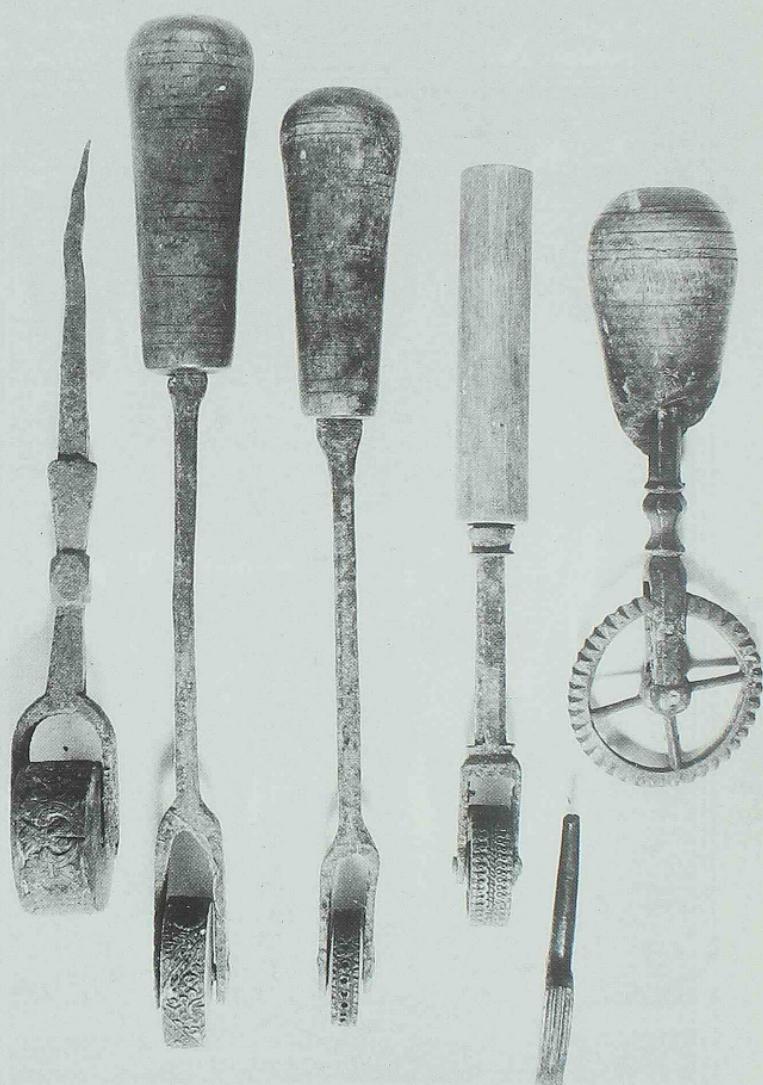
ΜΟΝΗΣ ΔΟΥΣΙΚΟΥ

ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΥΛΩΝ

Ο ΚΤΗΤΩΡ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ

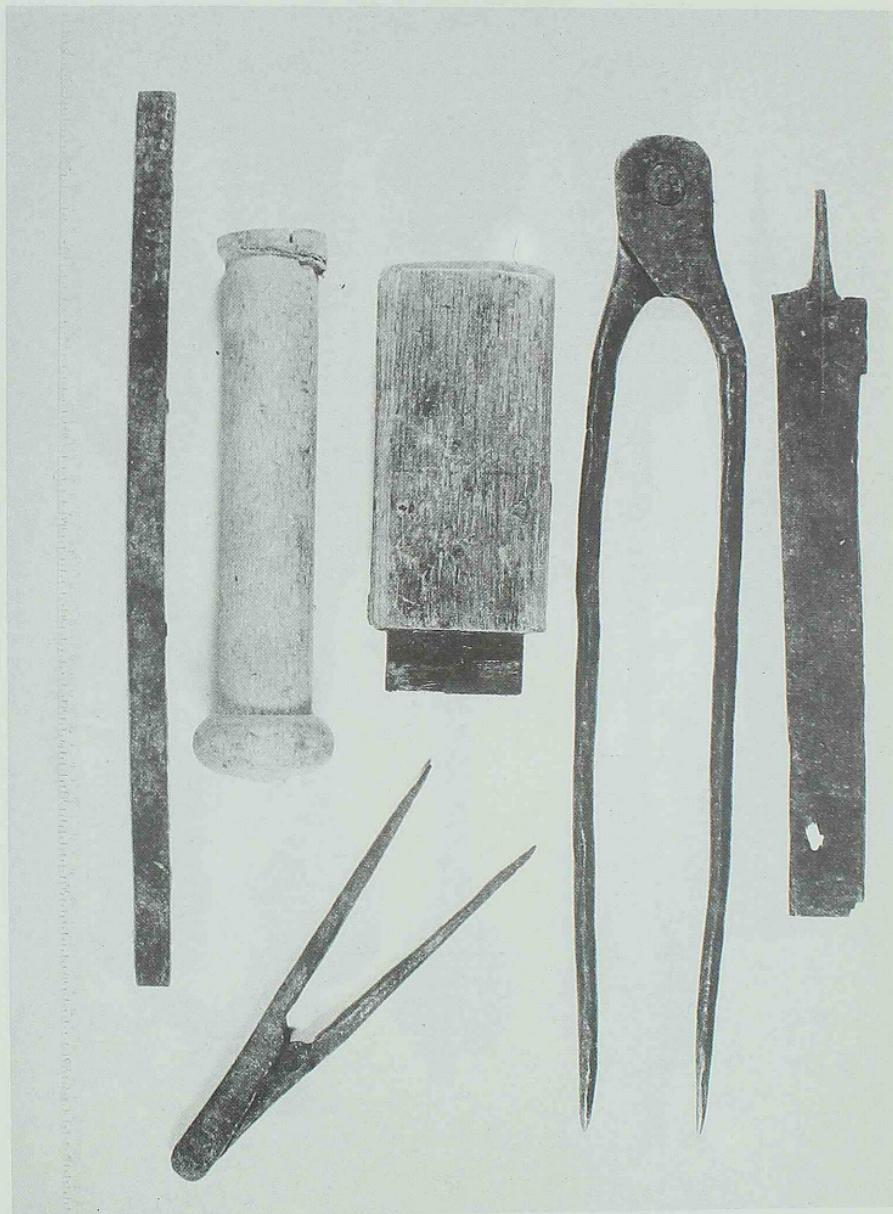
λαφιέρμα Κ. Θ. Δημαρά
ΠΑΘΗ ΠΑΤΗΣΑΣ ΒΙΣΣΑΡΙΩΝ ΠΡΙΝ ΧΑΡΙΝ
ΛΟΙΜΩΝ ΠΑΤΕΙΝ Νῦν λαμβάνεις ΕΚ ΚΥΡΙΟΥ.

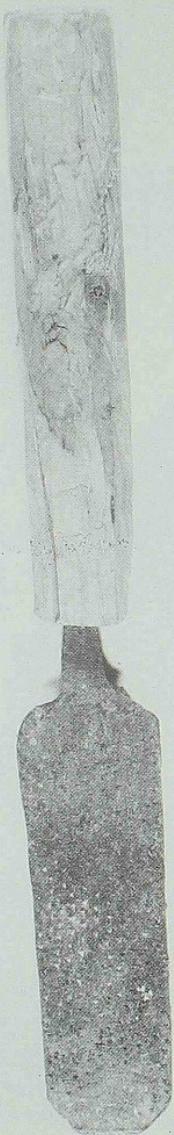
Πίν. 2

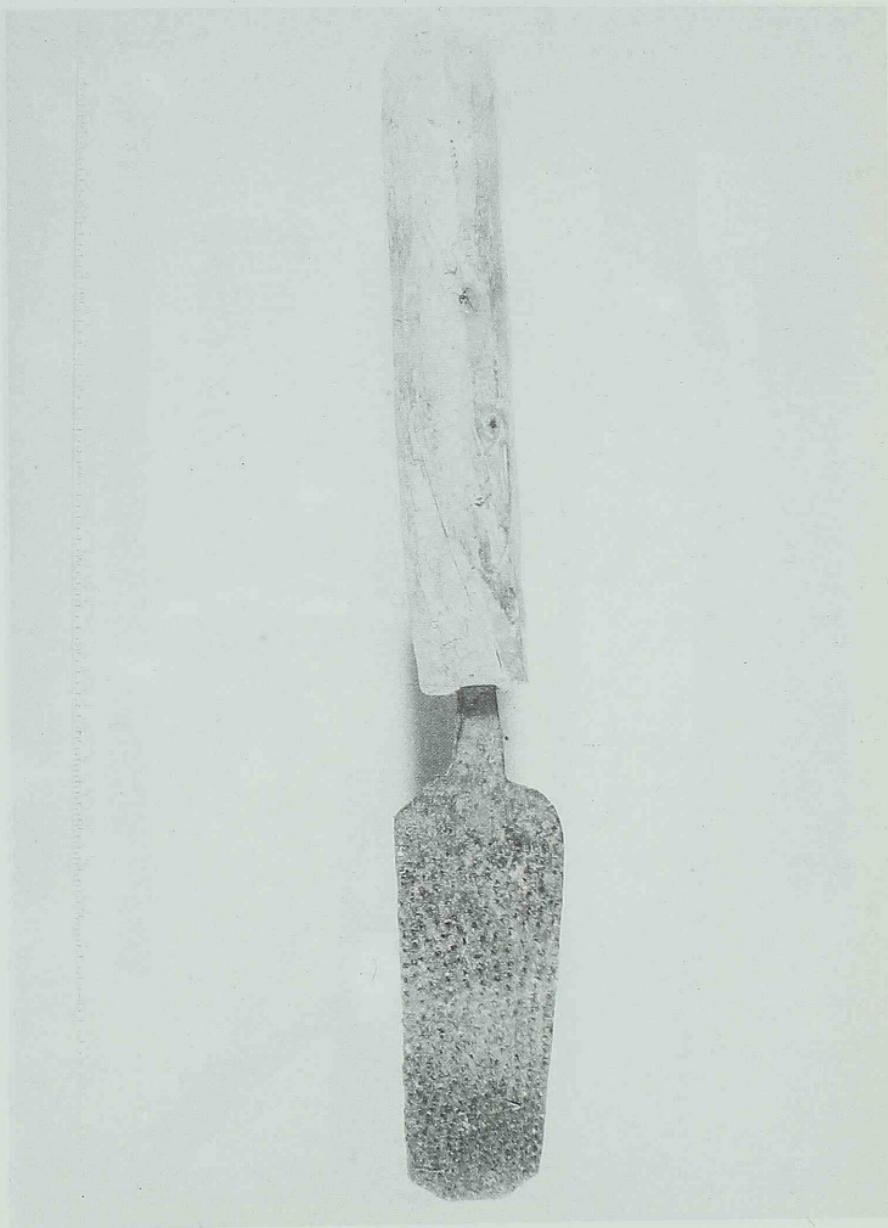
Πίν. 3

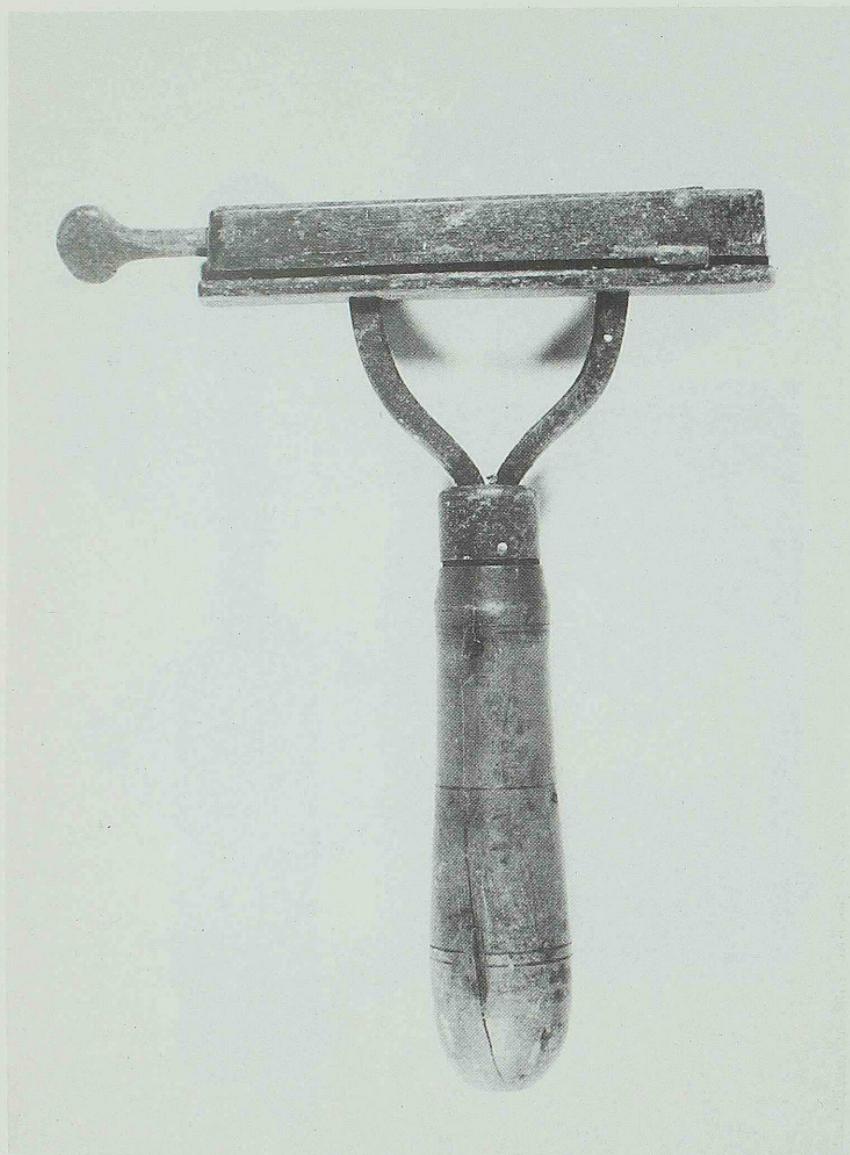
Πίν. 4

Πίν. 5

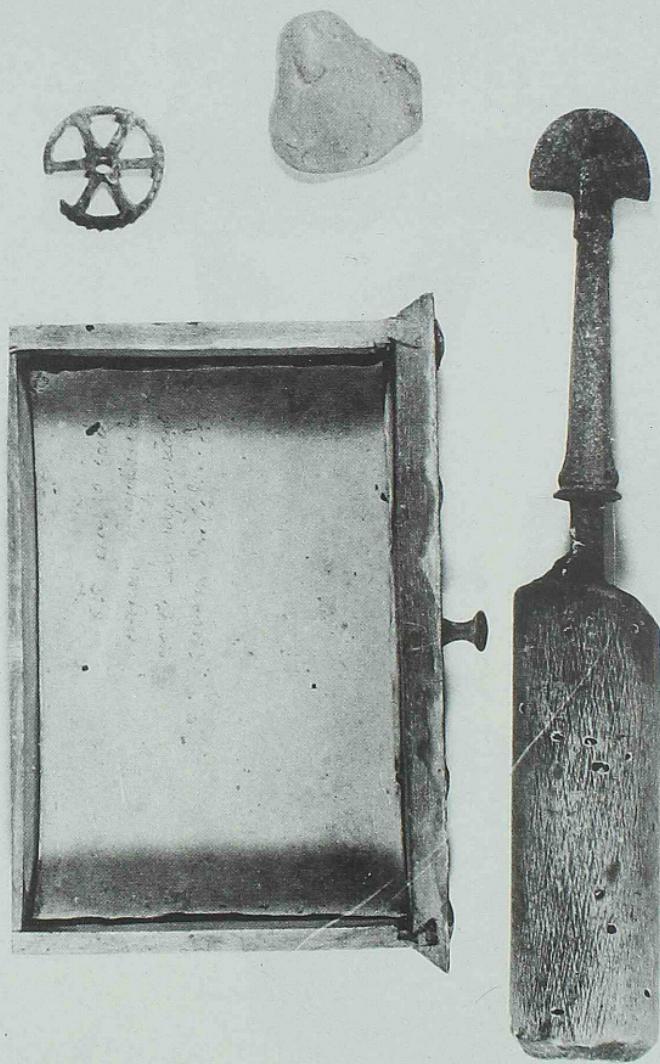

Πίν. 6

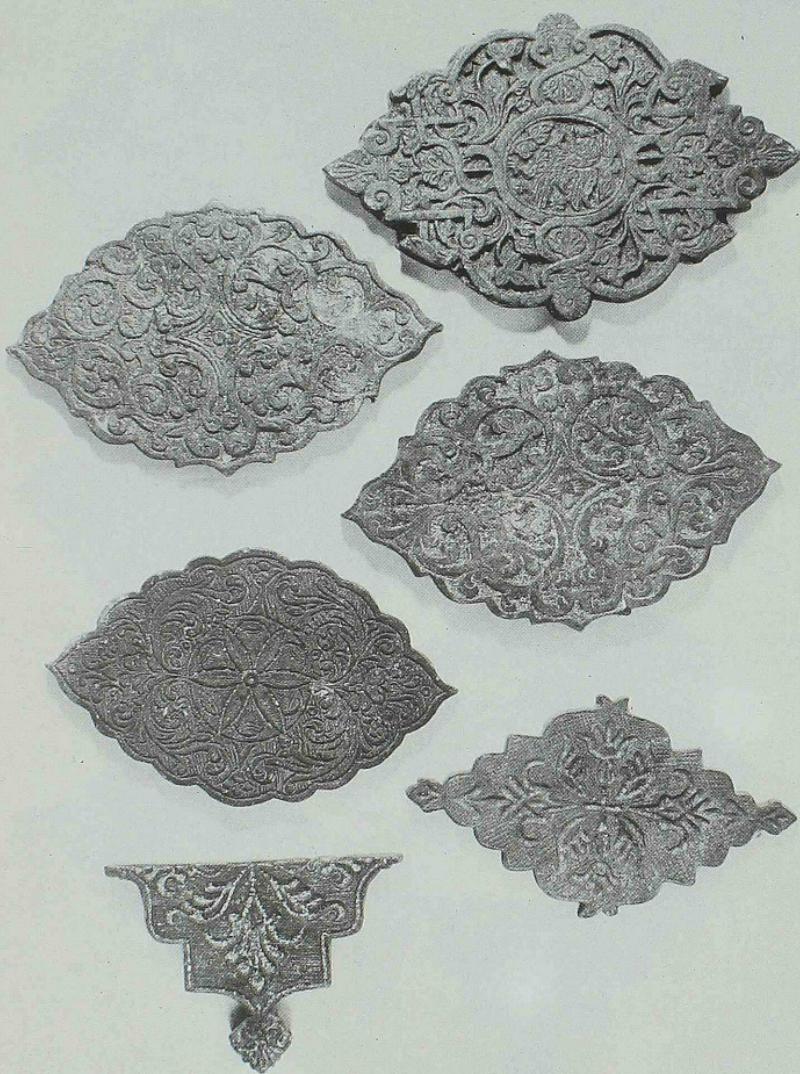

Πίν. 7

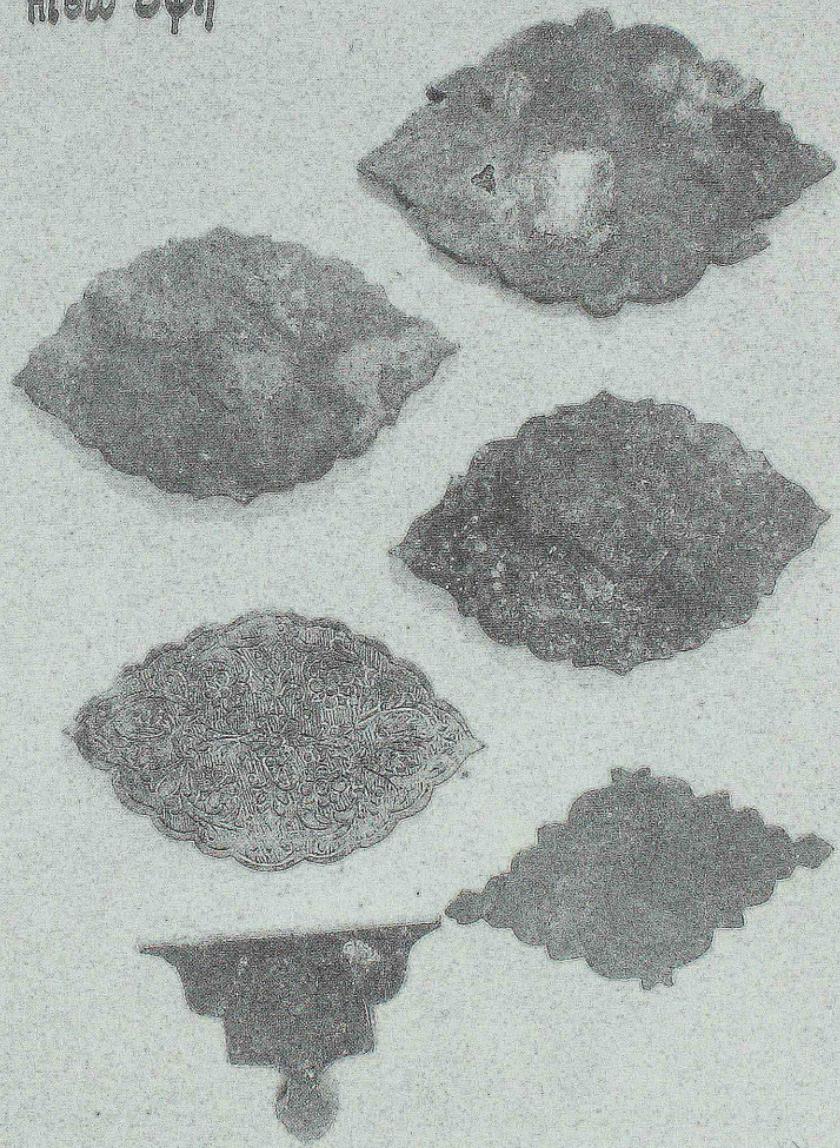

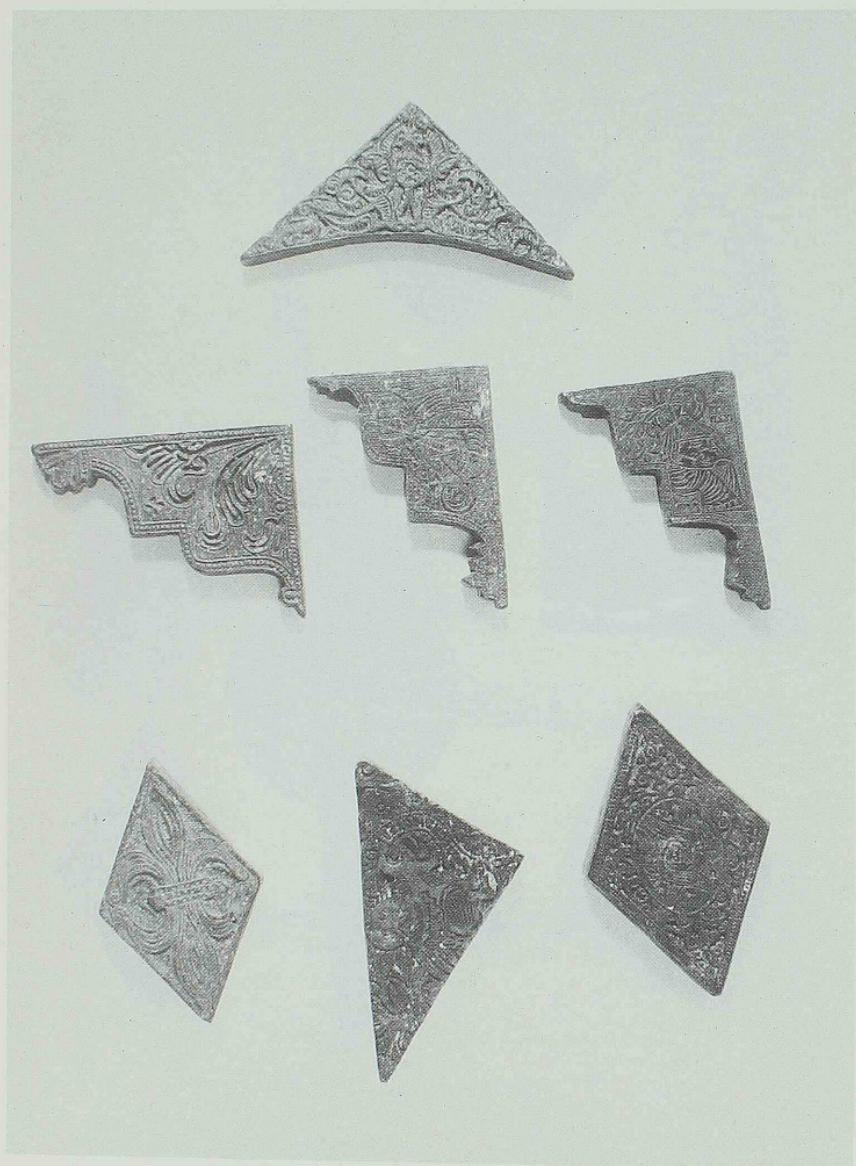
Πίν. 8

Πίν. 9

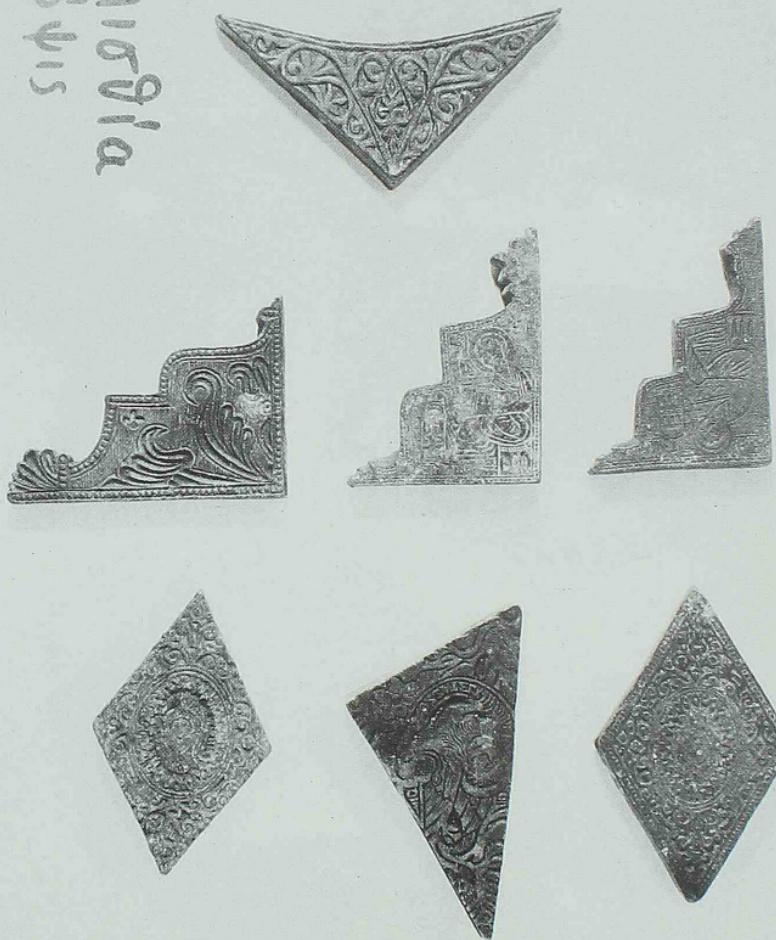
πίσω όψη

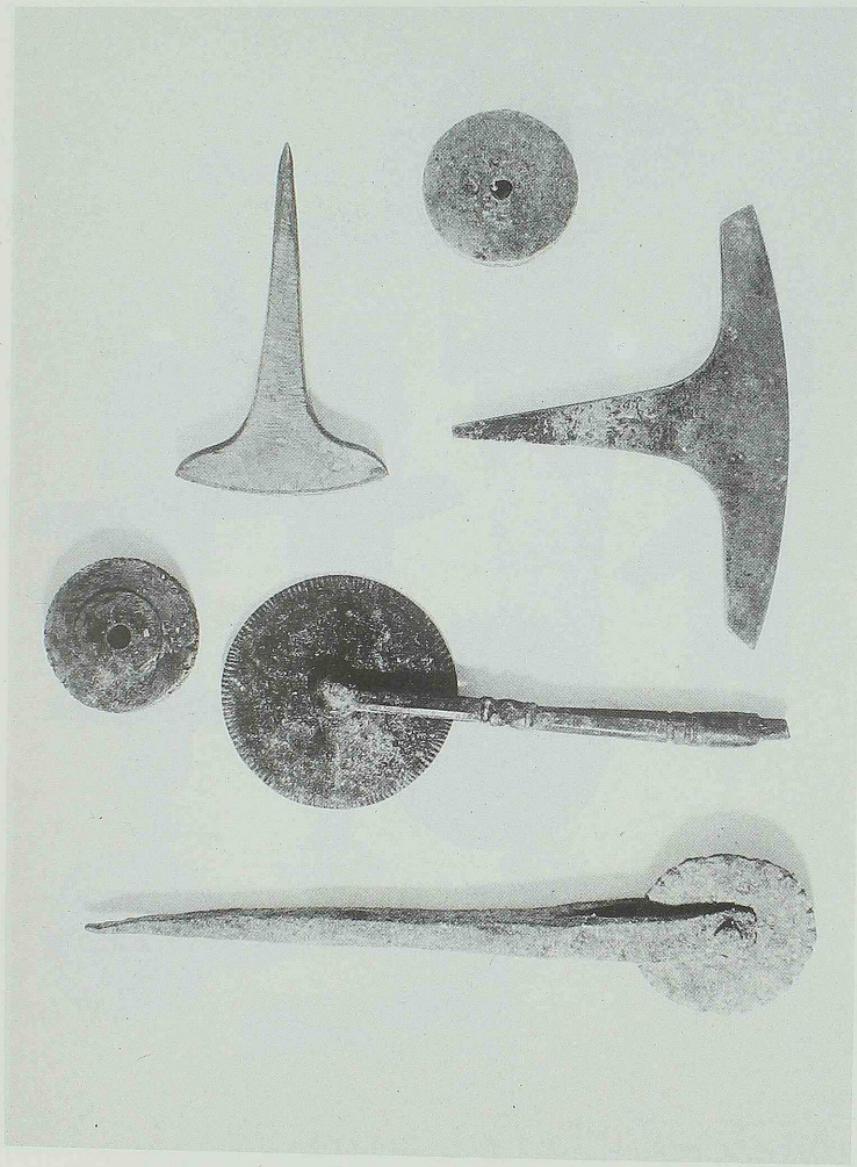

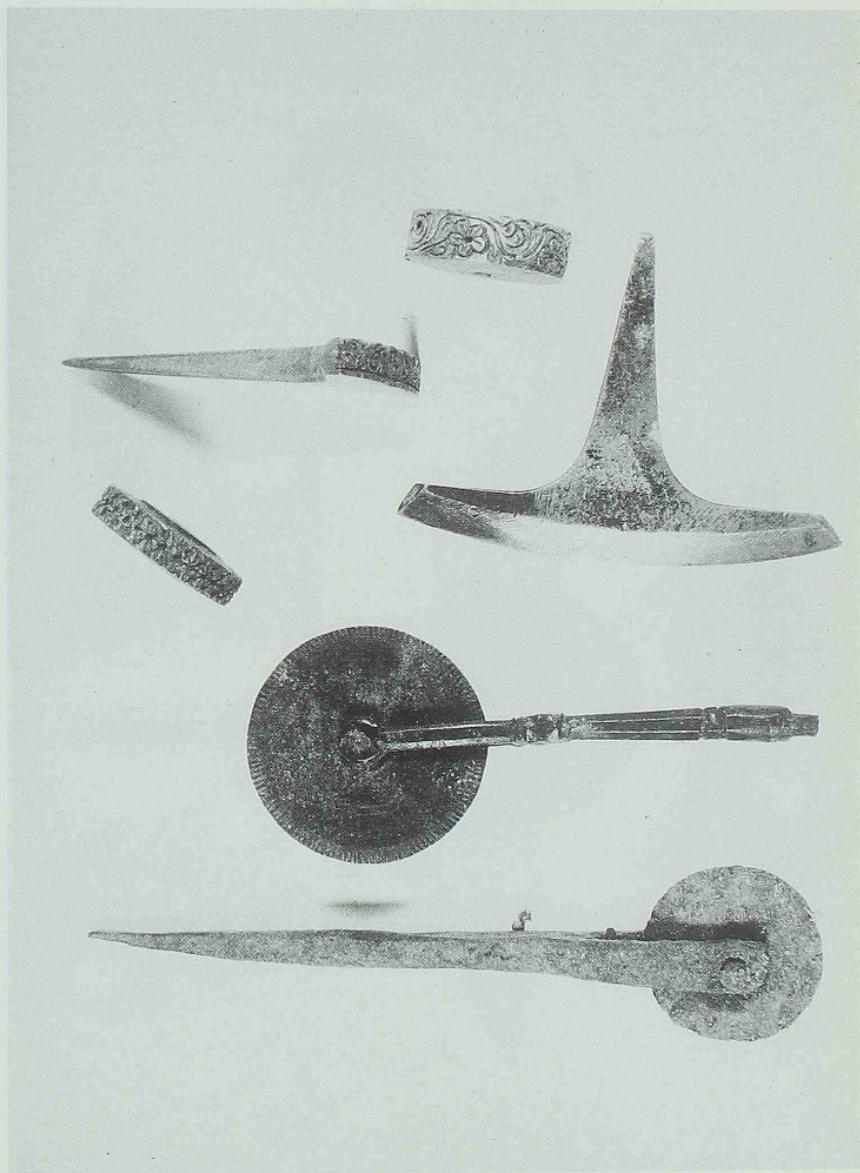
Πλv. 11

Όπισθία
δόρις

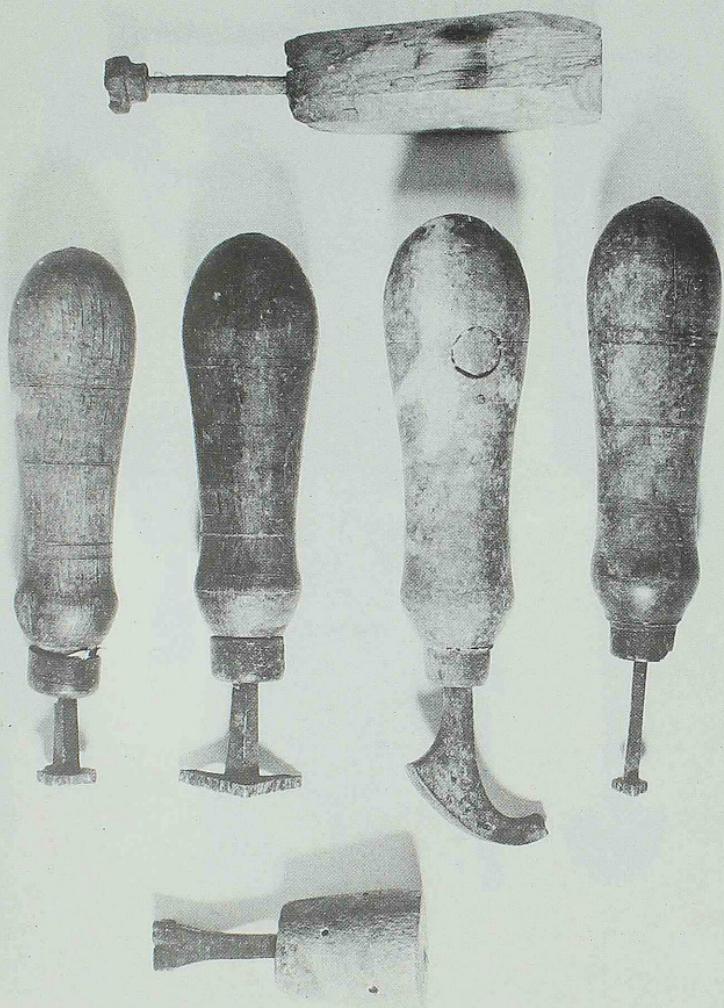

Πίν. 13

Πίν. 14

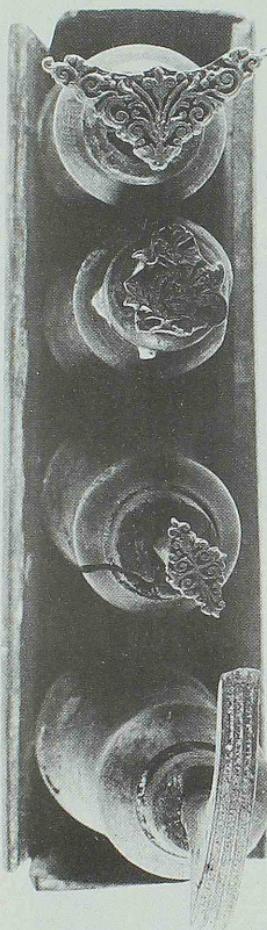

Πίν. 15

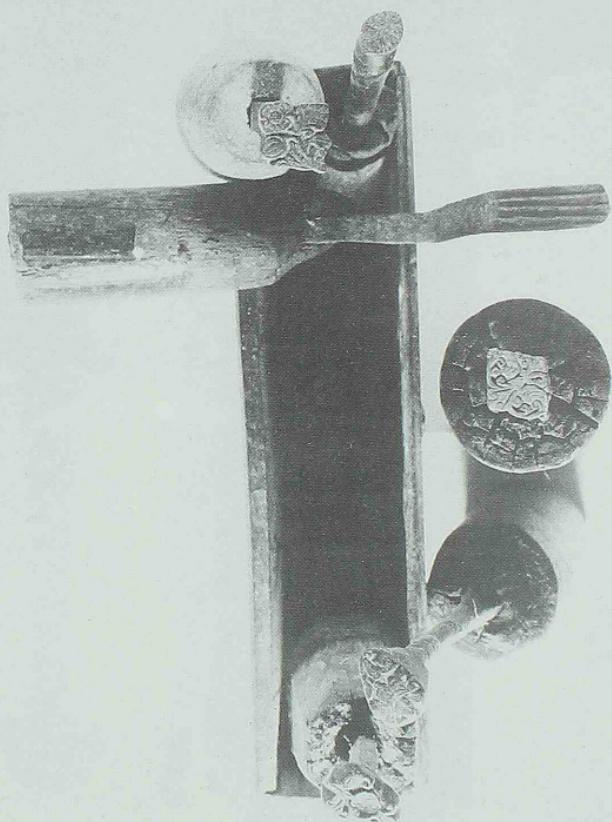
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΔΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΗΚΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΣΧΟΛΙΟΥ

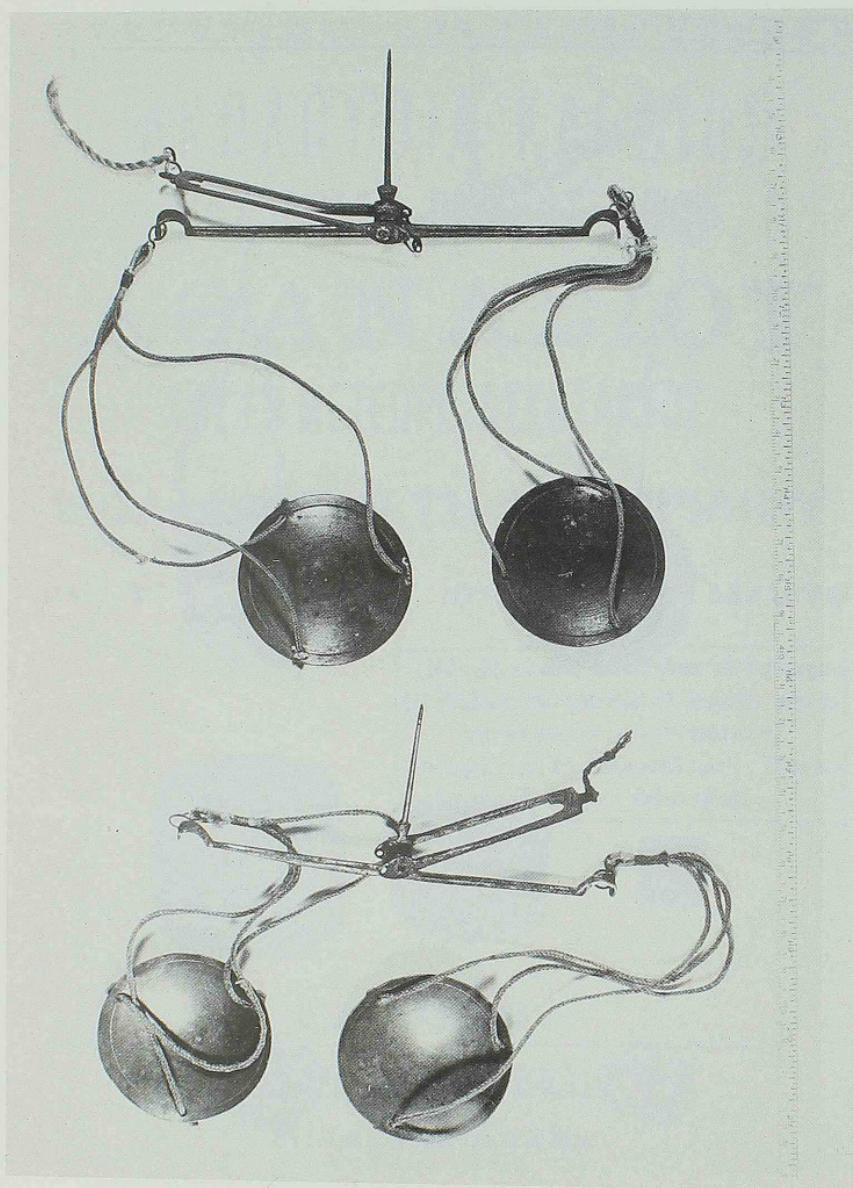
Πιν. 16

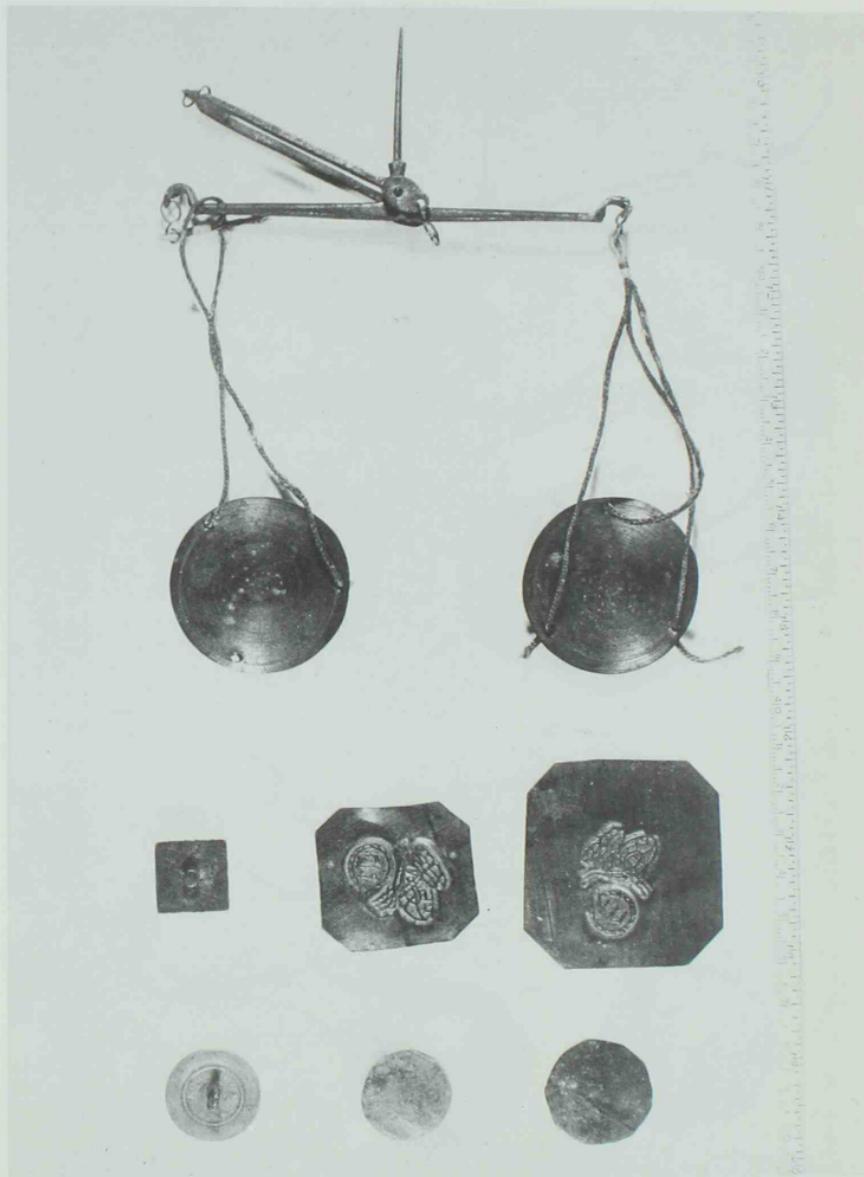
Πίν. 17

Πίν. 18

Πιν. 19

Πίν. 20

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΤΟΥ ΕΝ ΜΕΤΕΩΡΩ ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗΣ ΚΑΠΡΙΑΛΙΟΥ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ Κ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΔΕΚΑΔΤΟΥ

Νῦν δὲ τέποις ἐκδοθεῖσαι τὸ δεύτερον
δι' ἔξόδουν καὶ φιλοτίμου δεπάνης τοῦ χ-
ΣΕΡΑΦΕΙΜ Ι. ΛΑΓΓΙΩΝΟΥ,
Ἱεροφάλτου, ἐκ κωμοπόλεως Γιαννι-
τσοῦς τῆς Επαρχίας Θηβώντος.

ΕΝ ΤΡΙΚΚΑΛΟΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ „ΔΗΘΑΙΟΥ“
ΜΙΧΑΗΛ Δ. ΛΟΥΚΑ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

ΤΟΥ ΘΑΤΜΑΤΟΤΡΓΟΤ, ΚΑΙ ΚΤΙΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΤΛΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΕΡΟΝ
ΚΑΛΟΤΜΕΝΗΣ ΔΟΤΣΙΚΟΤ.

"Η προσετέθη καὶ Κακῶν παρακλητικὸς πρὸς τὸν
Ἄγιον ὑπὲρ τῶν εὐλαβῶν Χριστιανῶν.

Διορθωθεῖσα δὲ νῦν ἀκριβῶς, καὶ καλλωπισθεῖσα

—

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ

·Εξισσα·

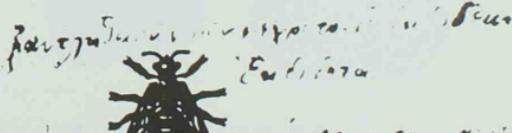
Δαπάνη ὁλευθερίῳ τῶν φιλογενῶν καὶ εύσεβῶν αὐταδέλφων

ΒΡΙΓΙΑΚΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΙΩΑΝΝΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΟΔΟΤΟΥ,

ἐκ Καλαρρύτης τῆς Ἡπείρου.

Ιωτέδη

ωὴν ροστρῷ ἐνικῆσεν τὸν πατέρα τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
τοῦ χριστείτον ευκαρπὸν Τραυατίην τοῦ οὐρανοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
τοῦ ιακώπου επίγειον ΚΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

Διὰ τῶν τύπων τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΑΤΚΗ

· 1846.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ, ΚΑΙ ΚΤΙΟΡΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΥΛΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΕΡΟΝ
ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΔΟΥΣΙΚΟΥ

Ἡ προσετέθη καὶ Κανὼν παρακλητικὸς πρὸς τὸν Ἀγιον
ὑπὲρ τῶν εὐλαβῶν Χριστιανῶν.

Ἐξαντληθεισῶν τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδόσεων, ἐκδίδεται πληρεστέρα ἐπιμελεῖς καὶ
δαπάνῃ τοῦ Πανοσιολογικώτάτου Ἀρχιμανδρίτου Συμεὼνος Τσανοπούλου Ἡγουμένου Ἱερᾶς Μονῆς Δουσίκου ἐπὶ τῇ βάσει
τῶν προγενεστέρων ἐκδόσεων.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1938

Πλ. 23

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΣΚΗΤΟΥ
ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ, ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

Ψαλλομένη τῇ 16ῃ Αύγουστου καὶ τῇ 20ῃ Ὁκτωβρίου

Πασῶν τῶν προτέρων ἐκδόσεων δξανεληθεισῶν, ἐκδίδεται νῦν
κατὰ κοινὴν παράκλησιν τῶν εὐσεβῶν Κεφαλλήνων.

[Προσολή μὲν καὶ εἰλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κεφαλληνίας κ. Δημητρακού,
δαπάνη τι καὶ ὀψελείᾳ τοῦ Ιερατικοῦ Ταρείου τῶν ἐνδεῖν Ιερέων Κεφαλληνίας,
ἀπεμπλεῖσθαι καὶ ἀποτελεῖσθαι τοῦ αἱ. Οἰκονόμου Γερασιμίου Χ. Ποταμιάνου Δ. Θ.].

Τῷ Γενναῖον Μονῆ καὶ Άγίᾳ
Βιβλιοφόρον γραμματίσιον σύγχρο-
νοντυ δίκαιαν καί την διαρύμναν
Τό εγένχοντα δίκαιον την χρυσήν
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ηρυχίου Κεφαλληνίου

ΤΥΠΟΙΣ: ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ & ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΥ

7 - ὁδὸς Λέκκα - 7.

1931

Ἐν Αθηναῖς ἡ 9-9-36

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΚΩΔΩΝΑ

ΚΑΙ

ΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΣΕΠΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΚΟΝΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΠΡΙΓΚΙΠΟΝ

'Εκδεδομένα

ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1881.

Τύποις - ΠΛΑΙΓΓΕΧΕΣΙΑΣ».

Πλ. 25

ΙΕΡΑ ΔΙΗΓΗΣΙΣ

ΣΥΛΛΕΧΘΕΙΣΑ ΜΕΝ ΠΑΡΑ ΤΙΝΟΣ ΑΔΕΛΦΟΥ
ΗΣΥΧΑΖΟΝΤΟΣ ΕΝ ΤΩ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΑ ΔΕ, ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΑ, ΚΑΙ ΑΣΙΑ ΤΥΠΟΙΣ ΕΚΔΟΣΗΝΑΙ
ΚΡΙΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΤΕ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΤΡΙΟΥ ΚΤΡΙΟΥ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΚΑΙ ΠΑΡ' ΆΛΛΩΝ ΕΛΛΟΓΙΜΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΉΝ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΔΑΠΑΝΗ, ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ,
ΤΟΥ ΠΑΝΟΣΙΟΤΑΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΡΟΥΣΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ

*Αρχιμανδρίτου.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Λ. ΤΑΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΥ

16 - Πλατεία Κάνιγγος - 16

1896

ΙΕΡΑ ΔΙΗΓΗΣΙΣ

ΣΥΛΛΕΧΘΕΙΣΑ ΜΕΝ ΠΑΡΑ ΤΙΝΟΣ ΑΔΕΛΦΟΥ
ΗΣΥΧΑΖΟΝΤΟΣ ΕΝ ΤΩ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΑ ΔΕ, ΕΠΑΙΟΡΘΩΣΙΑ, ΚΑΙ ΛΕΙΑ ΤΥΠΟΙΣ ΕΚΔΟΘΗΝΑΙ
ΚΡΙΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΤΕ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΚΑΙ ΠΑΡ' ΆΛΛΩΝ ΕΛΛΟΓΙΜΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΉΔΗ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΔΑΠΑΝΗ, ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ,
ΤΟΥ ΠΑΝΟΣΙΟΤΑΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΡΟΥΣΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ
*Αρχιμανδρίτου.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. ΤΑΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

16 - Πλατεία Κάνιγγος - 16

Αύγουστος 1897 ἐν Πενταλόφοι
Βαρύραι και ίσων την περιήγησαν.

**ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ.
Η ΕΜΠΕΡΙΕΙΔΗΤΑΙ ΚΑΙ ΤΙΣ**

Καψώμενοι Παρακλητικός πρὸς τὸν Τίμον Προδρομοῦ,
ἐπὶ ἀδερφῆτας, ἢ ἐάλλως εἰς συμφορὰς ἐπετέρας τελετῆτας φαλλούμενος.

**ΠΟΙΗΣΑ ΜΕ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙΣ
ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΟΥ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.**

Προσκονῇ δὲ τῷ Πατριαρχεῖ τῷ Αρχιμαρτύρῳ Αγιαστῷ Μητροπόλεως Δασούλης

ΚΥΡΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ.

Νιῶται τοι τύπαις ἔκδοθησα αὐτῷ γὰρ φιλοτίμῳ δαπάνῃ
Τῷ Τιμαράτῳ Κυρίῳ

ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ Χ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Αὐτοπωλητὴ τῷ ἐν Λαρίσῃ.

Εἰς χῆσιν τῷ τίλῳ τίκη μυῆμιν κατέβη τοι πλάτην, γὰρ τῷ τίλῳ
λαγή Εὔσεβης, ὅσαι τιμῇ τὸν Λγὺν βύλοιται.

μω. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ. 1805.

Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ πρὸς Ἰωαννίτων.
Con Souvana Approuvajene.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΠΛΗΡΗΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΟΥ

ΑΠΑΡΤΙΣΘΕΙΑ ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΩΝ

ΤΠΟ

ΝΙΚΟΔΑΟΥ Β. ΝΑΚΗ

Β. Θλιεπάλησ. Κιλότον

ΕΠΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΟΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

"Η προετέθησαν 'Ο πουνγγορικὸς λόγος εἰς τὸν ἵερομάρτυρα καὶ πολιοῦχον 'Ἄθηνῶν
διὰ τοῦ Σεβασμωτάτου 'Αρχιεπισκόπου Πατρῶν

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΚΑΛΟΓΕΡΑ

ΚΑΙ Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Σ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΟΥ

'Αρ. 40 — 'Οδός Πανεπιστημίου καὶ Προαστείου — 'Αρ. 40

1894

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΜΑΝΟΥΗΛ
ΚΑΙ
ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΩΝ ΕΚ ΣΦΑΚΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΟΙΗΘΕΙΣΑΙ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ
ΥΠΟ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ
ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΛΑΜΠΗΣ ΚΑΙ ΣΦΑΚΙΩΝ
ΙΣΙΔΩΡΟΥ

Α Θ Η Ν Α Ι 1964

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ

ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ

Ἡ παροῦσα Ἀκολουθία πεφιλοπόνηται παρὰ τοῦ ἀοιδίμου διδασκάλου χυρίου Βενεδίκτου Ἱεροδιαχόνου τοῦ ἐκ τοῦ Ῥωσσικοῦ ἰεροῦ Κοινοβίου, εὐλαβείᾳ τῇ πρὸς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, αἰτήσει τῶν τοῦ Πρωτάτου Ἐκκλησιαστικῶν, χατά τὸ ἀωλή.

Μετεγράφη ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ Ὁρῃ τοῦ Ἀθω.

ΝΥΝ ΠΡΩΤΟΝ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

Δασάρη

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Κ. ΣΚΑΘΑΡΟΥ

Τοῦ ἑξ Λθινῶν.

Ἐις κοινὴν ὡφέλειαν τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

ΑΘΗΝΗΣΙΝ,

ΤΥΠΟΙΣ Φ. ΚΑΡΑΜΠΙΝΗ ΚΑΙ Κ. ΒΑΦΑ.

(Πηρὰ τῷ Ιεζῆ Βόσσῃ. ἀριθ. 201).

—
1854.

Πίν. 31

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΓΑΓΓΙΑΠΑΡΘΕΝΟΥ

ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΑΣ.

Είς τὸ ὑπερφυεῖς Θαῦμα, ὅπερ ἐμήργησε διὰ τῆς παμ-
σέπτν Θείας Εἰκόνος αὐτῆς, ὃ τῇ Νάσφ Κυθήρωμ,
ὅτε τῷ Παράλυτοι ἡγειρε μετά τεσσαράκοντα
ἡμέρας τῆς ἀγίας αὐτῆς κοιμήσεως.

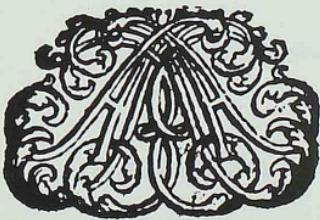
Σωτεῖσσα μὲν παρὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου,
καὶ Σοφωτάτου Κυρίου, Κύρ

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΤΘΗΡΩΝ,
τοῦ παγκαλού

Αὐτιγραφεῖσσα δὲ παρὰ τη ελαχίστη δάλα αὐτῆς.

ΔΟΜΙΝΙΚΟΥ ΒΕΝΕΡΓΟΥ
πλείσοις καὶ σέξαισίοις περαπργύμασι διεργιπθεότος
παρὰ τῆς αὐτῆς ἀγίας Εἰκόνος.

Νω̄ πρώτομ τύποις ἐκδοθεῖσα καὶ μετά πλει-
χης β' πιμελείας Διορθωθεῖσα.

E N E T I H S I.

Παρὰ Αὐτοῦ τῷ Βόρτολο. 1744.
CON LICENZA DE SUPERIORE

"ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ,, ΑΡ. 3-4

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
τοῦ Ἅγίου Ἱερομάρτυρος
ΜΟΔΕΣΤΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Γραφείσης τῷ αψίδῃ διὰ χειρὸς

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

Σταλείσης δὲ ἡμῖν πρὸς ἐκτύπωσιν ὑπὸ τοῦ Μοναχοῦ τῆς ἐν
τῷ Ἅγιῳ Ὁρει τοῦ Ἀθωνέρας Μονῆς Μεγίστης Λαύρας

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ

ΙΑΤΡΟΥ

Νῦν τὸ πρῶτον τύποις ἐκδίδοται
ΥΠΟ
ΣΩΤΗΡΙΟΥ Ν. ΣΧΟΙΝΑ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1936

1936
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΩΤ. Ν. ΣΧΟΙΝΑ
ΕΝ ΒΟΛΩ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

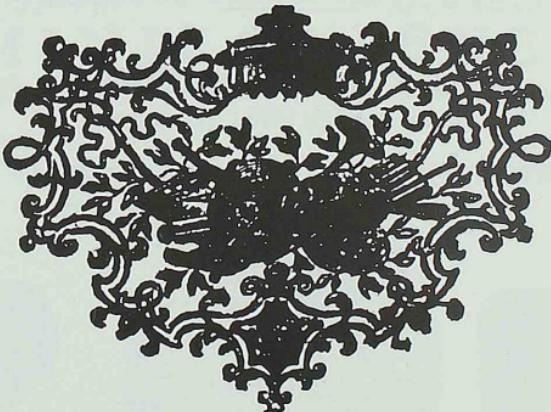
Τοῦ ἐκ Κωνσταντίνου Μετέόβου, καὶ σὺ^ν
Τρίακη Μαρτυρήσαντος,

γιαλομεσόν τῇ 15'. Τῷ Μαΐῳ Μηνός.

Συντεθεῖσα μὲν παρὰ τῷ Λογιστάτῃ Κυρίου Νικολάου Κύρκου
αἰτίσαι τὸ φιλοχεῖτον λατεῖ,

ΝΤΝ ΔΕ' ΠΡΩΤΟΝ ΤΤΠΟΙΣ ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ

Συνδρομῇ οὐδὲ ἀνάλογασι τῷ Κυρίου Πολυζώη
Λαμπακιτζιώτη τῷ ἔξι Γωνηίων.

ΕΝΕΤΙΗ, ΣΙ. χψγ. 1757.

Παρὰ Αὐτονόμω τῷ Τζάρᾳ.

CON LICENZA DE' SUPERIORI.

"ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ..
ΕΤΟΣ Α. ΑΡΙΘ. 12

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ**

Μετὰ λόγου ἐγκωμιαστικοῦ καὶ Παρακλητικοῦ Κανόνος εἰς αὐτήν, πρὸς δὲ Παρακλητικὸν Κανόνα εἰς τὸν ἄγιον Παντελεήμονα.

"Αντιγραψεῖσα ἐξ ἀρχαίου Κώδικος τῆς ἐν τῷ ἀγίῳ Ὅρει
"Αθῷ Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ
**ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ**

Νῦν τὸ πρῶτον τύποις ἐκδίδοται
**ΥΠΟ
ΣΩΤΗΡΙΟΥ Ν. ΣΧΟΙΝΑ**

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1937

**1937
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΩΤ. Ν. ΣΧΟΙΝΑ
ΕΝ ΒΟΛΩ**

Α ΚΟΛΟΥΘΕΙΑ

Τῶν Αγίων καὶ Γενετοφόρων ἵππων Φιασέρων τῆς Βελγα-
γίας, καὶ Δαλματίας· Κυρίλλου, Μεθόδιου,
Κλήμεντος, Ναύμου, Γοράσδονος.

Αγγειλλαρία καὶ Σάβα.

Νιω πρώτου τυπωθεῖσα, σωματική πιμελίτη
τῷ Κυρίῳ, Αἰμορέα Παπά Γεωργίου Παπαγεωργίου
καὶ αὐτοῦ Νικολάου, καὶ Αγριανού
ψυχικών σύνθομον σωτηρίαν.

Α' επραθεῖσα τῇ αὐτών πατείδι ὁρίστηται προτεραία
ριθτότερης ἀγίους παπάς, διάκριτος οὐλέβησις.

Διαρράθεισα μὲν αἷς ἴριστος, εἴτ' ἀντιπόρων τούχοις παλινούσαι
φιλέων ὅπου τὸ πρότοτοντος Επιταλαμοῦν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ
ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Α' ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Συνεπληρώθη καταρτισθείσα τελεία ύπὸ Γερα-
σίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου, τῇ αἰτήσει

ΙΩΑΚΕΙΜ ΜΟΝΑΧΟΥ

διαμένοντος ἐν τῇ κατὰ τὴν Κερασιὰν τοῦ Ἀ-
γιωνύμου "Ορούς" Αθω, Κελλίω τοῦ Τιμίου Προ-
δρόμου

Παρ' οὐ τύποις ἐκδίδοται

ΕΝ ΒΟΛΩ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΣΩΤ. Ν. ΣΧΟΙΝΑ
1933

ΠΤΠ

Διλέπωρησεν αὐτὸς λέγων Ρῶματε περιγραφειμάπ
 τούτοις δύναματος διατί τὸ δὲ μὴ δὲ στοιχεῖον
 τὸ Π., τοῦτον τοῦτον ἐστιν εἰδῆς, ἀλλ' οὐσιώς ὅποι
 τις διὰ τοῦτον εὐωνυμών-αντον τοῦτον γένος. πολὺ^{το}
 πρῶτον στοιχεῖον τὸ Σ., τούτον πρώτον σημαῖνον
 διὰ τὸ ἀπλοῦσσαν καὶ μέσην τον, τὸ δὲ διαύλερον
 Π. τούτον γένον. αὐτοῖς τούτον πρώτον εὐωνυμών-
 αντον εἰδῆς, τὸ αὐτὸν τοῦτον μὴ δὲ γίγεται,
 πασι διηγήσαντο προβλέψαντες τοῦτον γένον τὸν, διαύλερον
 εἰκότες εὐωνυμόροιν καὶ τούτου μαριάς.

διπαραβίαθης.

Τάντα εἴρεται φεν οὐκίσιος ταφραγμῶν οὐδεὶς θεός
 μὲν βαζεῖται εἰς κρύπτην τῆλθε:

Ἐδόπιον οὐ πρῶτος παλέμος εἰσθίοντες τον ίππον προπτήν
 (ὑπὸ τοῦ ἄνθρωπον βαζεῖται,) μετίχ, τέ.

1667

ἐκγίδιος οὐδεύκος, τελετρόθεαν αὐτόν — 15. 1669
 υποθέντον κατετίσαιν γένερατε φαγίσαι μορφίσαιν.

1459. επί την μητέρας: 1460. γενάριον.
 1470. ἡ πρώτη μετά βασιλεία: 1490. απόγειον της διαδοχής
 1508. φύγοντο οι θερινοί επιμένοντες. 1491. απόγειον της διαδοχής
 1522. επειδή ορθός - επειδή ρινίας ε: νηστεί - 16.
 1566. επειδή η λύσης - η μεταβασίας. επομένων γνωστών
 1570. επειδή η σειράς. ορθός &? (ταυτοδοξίας:
 1571. οι γεννήσεις της βασιλείας είναι διαδοχής, την ημέρα της
 γέννησης, αγαπητού της βασιλείας:
 1571. επειδή η σειρά της βασιλείας είναι διαδοχής, την ημέρα της βασιλείας,
 η γέννηση της βασιλείας. η βασιλεία της βασιλείας 200
 η γέννηση της βασιλείας 300:- επίση, 1 φορετή, εφοδια
 επίσης ούρων, εργά της επιτέλουσαν.
 1572. επειδή η σειρά της βασιλείας η βασιλεία είχε σε διάδοχο
 αφέντη την χριστιανή, επέρι πόλον της μεταβούσας. επί
 ούρων της βασιλείας 200/ σασαρίς ούρων.
 1573. επειδή οι βασιλείων δεν μάλισταν, ταύτων.
 ήτονταν τον θρησκεία, χαλκίδες, γρανάν. επί
 των χρόνων τούτων η θρησκεία ήταν η πιο πολλή σε πάντα την επομένη, ήτονταν
 την θρησκεία της μεταβολής, η σεοπική άστριδρία.
 1574. η σειρά της βασιλείας είναι πραγμάτικης, ας επιφέρει τη
 ποντική. ας μήν, συγχέει με τον ουρανό στην ουρανού.
 1575. η σειρά επειδή της υψης πραγμάτικης, απρό προ-
 κατέλογο, ήταν προσβασιούς φρουραρίας. ο διάδοχος για
 την ποντική σημαντικός ήταν επίσης επίσης ηγετής, οπα,
 γνώρισεν την ποντική. ας επιφέρει την ποντική.
 η σειρά επίση 1667: επινειαλού πρωταρχία:

